

392L0096

9.12.92

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 360/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/96/ETY,

annettu 10 päivänä marraskuuta 1992,

henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan sekä 66 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- (1) on tarpeen toteuttaa henkivakuutuksen ensivakuutuksen alalla sisämarkkinat niin hyvin sijoittautumisvapauden kuin palvelujen tarjoamisen vapauden kannalta, jotta helpotettaisiin niiden vakuutusyritysten, sitoumusten tekemistä yhteisön alueella, joiden kotipaikka on yhteisössä,
- (2) henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 8 päivänä marraskuuta 1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY, jolla vahvistetaan säännökset, palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan harjoittamisen helpottamiseksi ja jolla muutetaan direktiiviä 79/267/ETY ⁽⁴⁾, on jo vaikuttanut huomattavasti sisämarkkinoiden toteuttamiseen henkivakuutuksen ensivakuutuksen alalla antamalla vakuutuksenottajille, jotka eivät tarvitse erityistä suojaa sitoumusjäsenvaltiossa, koska nämä tekevät oma-aloitteisesti sitoumuksen toisessa jäsenvaltiossa, täydellisen vapauden hyötyä mahdollisimman laajoista vakuutusmarkkinoista,
- (3) direktiivi 90/619/ETY on sen vuoksi tärkeä vaihe kansallisten markkinoiden lähentymisessä yhtenäis-markkinoiksi, ja tätä vaihetta on täydennettävä muilla yhteisön keinoilla, jotta kaikki vakuutus- senottajat, riippumatta siitä, ottavatko nämä vakuutuksen oma-aloitteisesti vai ei, voivat kääntyä minkä tahansa vakuutuksenantajan puoleen, jonka kotipaikka on yhteisössä ja joka harjoittaa liiketoimintaa siellä sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, samalla kun heille taataan riittävä suoja,

- (4) tämä direktiivi on osa jo voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä, jonka muodostavat erityisesti henkivakuutusta koskevan ensivakuutuksen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 79/267/ETY ⁽⁵⁾ ja vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 19 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/647/ETY ⁽⁶⁾,

- (5) noudatettuun lähestymistapaan kuuluu toteuttaa sellainen yhteensovittaminen, joka on olennainen, välttämätön ja riittävä toimilupien ja toiminnan vakauden valvontajärjestelmien keskinäisen tunnustamisen aikaansaamiseksi siten, että voidaan myöntää yksi koko yhteisössä voimassa oleva toimilupa ja että voidaan soveltaa kotijäsenvaltion suorittaman valvonnan periaatetta,

- (6) tämän vuoksi tästä lähtien vaaditaan vakuutusliikkeen aloittamiseksi ja harjoittamiseksi yksi virallinen toimilupa, jonka antavat sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa vakuutusyrityksellä on kotipaikka; tämän toimiluvan perusteella yrityksellä on lupa harjoittaa liiketoimintaansa koko yhteisössä joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella; jäsenvaltio, jossa sivukonttori sijaitsee tai jossa palveluja tarjotaan, ei enää voi vaatia uutta toimilupaa vakuutusyrityksiltä, jotka haluavat harjoittaa vakuutustoimintaansa ja jotka ovat jo saaneet toimiluvan kotijäsenvaltiossaan; on tarpeen tämän huomioon ottamiseksi ja tämän mukaisesti muuttaa direktiivit 79/267/ETY ja 90/619/ETY,

- (7) kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on tästä lähtien vastuu vakuutusyrityksen talouden vakauden valvonnasta erityisesti, kun on kyse niiden vakavaraisuudesta, riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamisesta, sekä tämän vastuuvelan kattamisesta toisiaan vastaavilla varoilla,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 99, 16.4.1991, s. 2

⁽²⁾ EYVL N:o C 176, 13.7.1992, s. 13 ja 28 päivänä lokakuuta 1992 tehty päätös

⁽³⁾ EYVL N:o C 14, 20.1.1992, s. 11

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 50

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 63, 13.3.1979, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna toisella direktiivillä 90/619/ETY (EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 50).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 374, 31.12.1991, s. 7

- (8) direktiivin 79/267/ETY 1 artiklan 2 kohdan alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien harjoittaminen ei missään tapauksessa voi vaikuttaa toimivaltaan, joka on annettu vastaaville viranomaisille kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja varoja omistavien yhteisöjen suhteen,
- (9) tämän direktiivin tietyissä säännöksissä määritetään vähimmäisvaatimukset; kotijäsenvaltio voi säätää ankarampia säännöksiä niitä vakuutusyhtiöitä varten, joille sen toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet toimiluvan,
- (10) jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava tarpeelliset valvontakeinot sen varmistamiseksi, että vakuutusyhtiöiden liiketoiminta on järjestäytynyt koko yhteisössä, perustuupa liiketoiminta sijoittautumisvapauteen tai palvelujen tarjoamisen vapauteen; niiden on voitava erityisesti toteuttaa aiheellisia suojaustoimenpiteitä tai määrätä seuraamuksia, joiden tarkoituksena on estää vakuutusliikkeen valvontaa koskevien määräysten mahdollinen noudattamatta jättäminen tai rikkominen,
- (11) on tarpeen mukauttaa vakuutuskannan luovutusta koskevat säännökset tässä direktiivissä luodun yhden toimiluvan järjestelmän mukaisiksi,
- (12) on suotavaa säätää direktiivissä 79/267/ETY vahvistetun erikoistumista koskevan säännön lieventämisestä siten, että jäsenvaltiot voivat halutessaan myöntää samalle yritykselle toimiluvat direktiivin 79/267/ETY liitteessä tarkoitettuihin luokkiin ja direktiivin 73/239/ETY⁽¹⁾ liitteessä tarkoitettuihin luokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusliiketoimien harjoittamiseksi; tämä mahdollisuus saattaa kuitenkin edellyttää kirjanpito- ja purkusäännöksiä koskevien tiettyjen edellytysten noudattamista,
- (13) vakuutettujen suojaamiseksi on tarpeen, että kukin vakuutusyhtiö muodostaa riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan; tämän vastuuvelan laskeminen perustuu pääosin vakuutusmatemaattisiin periaatteisiin; on suotavaa yhteensovittaa nämä periaatteet eri jäsenvaltioissa sovellettavien toiminnan vakauden valvontaa koskevien säännösten keskinäisen tunnustamisen helpottamiseksi,
- (14) toiminnan vakauden kannalta on suotavaa, että saadaan aikaan vakuutusteknisen vastuuvelan laskeamisessa käytettävän korkotason rajoittamista koskevien säännösten yhteensovittamisessa vähimmäistaso; tätä rajoitusta varten ovat kaikki olemassa olevat menetelmät yhtä moitteettomia, valvonnan kannalta riittäviä ja yhtäläisiä, minkä vuoksi on aiheellista antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus valita sovellettava menetelmä,
- (15) on tarpeen yhteensovittaa vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi käytettävien varojen laskemista,
- hajauttamista, sijaintia ja vastaavuutta koskevat säännökset jäsenvaltioiden säännösten vastavuoroisen tunnustamisen helpottamiseksi; tässä yhteensovittamisessa on otettava huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanosta 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 88/361/ETY annetut pääomanliikkeiden vapauttamista koskevat toimenpiteet⁽²⁾, sekä yhteisön kehittyminen kohti talous- ja rahaliiton toteuttamista,
- (16) kotijäsenvaltio ei kuitenkaan voi vaatia vakuutusyrityksiä sijoittamaan vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavia varoja tiettyihin varojen luokkiin, koska tällaiset vaatimukset eivät sovi yhteen direktiivissä 88/361/ETY säädetyin pääomanliikkeiden vapauttamista koskevien toimenpiteiden kanssa,
- (17) kunnes on annettu sijoituspalveluja koskeva direktiivi, jolla yhteensovitetään muun muassa säänneltyjen markkinoiden määritelmä, on tarpeen antaa tälle käsitteelle tätä direktiiviä varten väliaikainen, yhteisössä yhteensovitetun määritelmän korvaava määritelmä, jolla annetaan markkinoiden kotijäsenvaltiolle se vastuu, joka tällä direktiivillä annetaan väliaikaisesti vakuutusyrityksen kotijäsenvaltiolle, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta myöhempää yhteensovittamista,
- (18) uusien rahoitusvälineiden ja erälle rahoituslaitoksille myönnettyjen omien rahastojen muodostamista koskevien helpotusten huomioon ottamiseksi, on tarpeen täydentää luetteloa eristä, joista direktiivissä 73/267/ETY vaadittu solvenssimarginaali voi koostua,
- (19) vakuutusopimuksia koskevan lainsäädännön yhteensovittaminen ei ole vakuutusalan sisämarkkinoiden toteuttamisen ennakkoehto; sen vuoksi jäsenvaltioille annettu mahdollisuus soveltaa omaa lainsäädäntöään niihin vakuutusopimuksiin, jotka kattavat jäsenvaltion omalla alueella sijaitsevia riskejä, on luonteeltaan sellainen, että se suo riittävän suojan sitä tarvitseville vakuutuksenottajille,
- (20) sisämarkkinoilla on vakuutuksenottajan edun mukaista, että hänen saatavillaan on yhteisössä tarjottavien vakuutustuotteiden kaikkein laajin valikoima, jotta hän voisi valita omiin tarpeisiinsa parhaiten soveltuvan tuotteen; sitoumusjäsenvaltion tehtävänä on huolehtia, ettei sen alueella ole mitään estettä pitää kaupan yhteisössä tarjottavia vakuutus tuotteita sikäli kuin ne eivät ole ristiriidassa sen sitoumusjäsenvaltion voimassa olevan yleistä etua koskevan lainsäädännön kanssa, ja sikäli kuin kotijäsenvaltion säännökset eivät suojaa yleistä etua edellyttäen, että säännöksiä on sovellettava rajoituksesta kaikkiin tässä jäsenvaltiossa toimiviin yrityksiin ja että ne ovat objektiivisesti tarpeellisia ja tavoitteeseen suhteutettuja,

⁽¹⁾ Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY (EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 44)

⁽²⁾ EYVL N:o L 178, 8.7.1988, s. 5

- (21) jäsenvaltioiden on pystyttävä huolehtimaan, että vakuutustuotteet ja sopimusasiakirjat, joita jäsenvaltioiden alueella sijaitsevien sitoumusten kattamiseksi käytetään sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, ovat sovellettavien yleistä etua koskevien erityisten säännösten mukaisia; käytettävät valvontajärjestelmät on mukautettava sisämarkkinoiden vaatimuksiin, mutta ne eivät saa olla vakuutusliikkeen harjoittamisen ennakkoodellytykset; tästä lähtökohdasta tarkasteltuna vakuutusehtojen ennakkohyväksyntäjärjestelmät eivät ole perusteltuja; sen vuoksi on suotavaa luoda muita sisämarkkinoiden vaatimuksiin paremmin sopivia järjestelmiä, jotka tekevät kullekin jäsenvaltiolle mahdolliseksi taata vakuutuksenottajille riittävä suoja,
- (22) tämän direktiivin mukaisten vakuutusmatemaattisten periaatteiden soveltamiseksi kotijäsenvaltio voi kuitenkin vaatia sopimuksia koskevien maksujen ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettävien teknisten perusteiden järjestelmällistä tiedoksi antamista, jolloin näiden teknisten perusteiden tiedoksi antamiseen ei sisälly yleisten ja erityisten vakuutusehtojen eikä yrityksen kaupallisten maksujen ilmoittaminen,
- (23) yhtenäisillä vakuutusmarkkinoilla kuluttaja voi valita useammista ja erilaisista sopimuksista; voidakseen saada täyden hyödyn tästä monipuolisuudesta ja lisääntyvästä kilpailusta, kuluttajalle on annettava kaikki tarpeelliset tiedot, jotta hän voi valita tarpeisiinsa sopivimman sopimuksen; tämän tiedottamisen tarpeellisuus on sitäkin tärkeämpää, koska sitoumusten kesto voi olla hyvin pitkä; sen vuoksi on suotavaa yhteensovittaa vähimmäismääräykset, jotta kuluttaja saa selkeän ja tarkan tiedon hänelle tarjottujen tuotteiden keskeisistä ominaispiirteistä sekä tiedot niistä toimitelmistä, joille vakuutuksenottajien, vakuutettujen tai edunsaajien valitukset voi osoittaa,
- (24) vakuutustuotteiden mainonta on keskeinen keino vakuutusliiketoiminnan tehokkaan harjoittamisen helpottamiseksi Euroopan yhteisössä; on tärkeää antaa vakuutusyrityksille mahdollisuus käyttää kaikkia tavanomaisia mainosvälineitä jäsenvaltiossa, jossa sivukonttori sijaitsee tai palveluja tarjotaan; jäsenvaltiot saavat kuitenkin vaatia, että mainonnan muoto ja sisältö noudattavat niiden kansallista lainsäädäntöä, joka on annettu joko Euroopan yhteisön mainontaa koskevan lainsäädännön mukaisesti tai jäsenvaltiossa yleisen edun vuoksi annetun lainsäädännön mukaisesti,
- (25) sisämarkkinoilla yksikään jäsenvaltio ei saa enää kieltää harjoittamasta alueellaan vakuutusliikettä samanaikaisesti sekä sijoittautumisvapauden että palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella; sen vuoksi on suotavaa kumota direktiivillä 90/619/ETY jäsenvaltioille annettu tätä koskeva mahdollisuus,
- (26) on suotavaa säätää seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan silloin, kun vakuutusyritys ei noudata siihen sovellettavia yleistä etua koskevia säännöksiä sitoumusjäsenvaltiossa,
- (27) tietyissä jäsenvaltioissa vakuutusliikkeeseen ei kohdistu minkäänlaista välillistä verotusta, kun taas useimmissa jäsenvaltioissa sovelletaan erityisiä veroja ja muunlaisia maksuja mukaan lukien korvaustoihimielimille suoritettavat lisämaksut; verojen ja maksujen rakenne ja taso eroavat merkittävästi tällaisia veroja ja maksuja soveltavissa jäsenvaltioissa; on suotavaa välttää, että olemassa olevat erot johtavat vakuutuspalvelujen osalta jäsenvaltioiden välisen kilpailun vääristymiseen; jollei myöhemmästä yhteensovittamisesta muuta johdu, sitoumusjäsenvaltion säätämän verojärjestelmän ja muiden maksumuotojen soveltaminen on luonteeltaan sellaista, että se korjaa tämän epäkohdan ja jäsenvaltioiden tehtävänä on antaa yksityiskohtaiset määräykset näiden verojen ja maksujen kannon turvaamiseksi,
- (28) on tärkeää saada aikaan yhteisössä vakuutusyritysten purkamista koskeva yhteensovittaminen; sen vuoksi on olennaisen tärkeää säätää vakuutusyrityksen purkamisesta tapauksessa, että kussakin jäsenvaltiossa perustettu takuujärjestelmä turvaa kaikkien vakuutusvelkojen tasaveroisen kohtelun näiden velkojen kansallisuudesta tai sitoumuksen yksityiskohtaisista määräyksistä huolimatta,
- (29) saattaa olla tarpeen mukauttaa teknisesti tässä direktiivissä olevia yksityiskohtaisia säännöksiä tietyin määräajoin vakuutusalan kehittymisen huomioon ottamiseksi; komissio toteuttaa tarvittaessa tällaiset mukautukset perustamissopimuksen määräyksissä sille annettua täytäntöönpanovaltaa käyttämällä kuultuaan direktiivillä 91/675/ETY⁽¹⁾ perustettua vakuutuskomiteaa,
- (30) on tarpeen antaa erityisiä säännöksiä, sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin täytäntöönpanohetkellä voimassa olevasta säädösjärjestelmästä siirryttiin tämän direktiivin mukaiseen säädösjärjestelmään; näiden säännösten tarkoituksena on välttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten työmäärän lisääntyminen, ja
- (31) perustamissopimuksen 8 c artiklan mukaisesti on suotavaa, että tiettyjen eri kehitysvaiheissa olevien kansantalouksien ponnistelut otetaan huomioon; sen vuoksi on tarpeen myöntää tietyille jäsenvaltiolle siirtymäjärjestelyt tämän direktiivin soveltamiseksi asteittain,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 374, 31.12.1991, s. 32

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'vakuutusyrityksellä' jokaista yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan mukaisesti,
- b) 'sivukonttorilla' jokaista vakuutusyrityksen toimistoa tai sivukonttoria ottaen huomioon direktiivin 90/619/ETY 3 artikla,
- c) 'sitoumuksella' sitoumusta, joka on yksi direktiivin 79/267/ETY 1 artiklassa tarkoitetuista vakuutusmuodoista tai vakuutustapahtumista,
- d) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa sitoumuksen tehneen vakuutusyrityksen kotipaikka sijaitsee,
- e) 'jäsenvaltiolla, jossa sivukonttori sijaitsee' jäsenvaltiota, jossa riskiä kattava sivukonttori sijaitsee,
- f) 'jäsenvaltiolla, jossa palveluja tarjotaan' direktiivin 90/619/ETY 2 artiklan e alakohdan mukaista sitoumusjäsenvaltiota, kun sitoumuksen tekee toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva vakuutusyritys tai sivukonttori,
- g) 'määräämisvallalla' direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti säädettyä emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä tai samanlaista luonnollisen tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä yhteyttä,
- h) 'määräämisuhteydellä' yrityksestä suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia yrityksen pääomasta tai äänioikeudesta taikka muuta mahdollisuutta vaikuttaa huomattavasti sen yrityksen johtamiseen, jossa osuus on.

Tämän direktiivin 7 ja 14 artikloissa olevan määritelmän sekä 14 artiklassa tarkoitettujen muiden omistusyhteyden tasojen soveltamiseksi otetaan huomioon direktiivin 88/627/ETY⁽²⁾ 7 artiklassa tarkoitettu äänioikeus,

- i) 'emoyrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan mukaista emoyritystä,

- j) 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan mukaista tytäryritystä; jokainen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan myös sen yrityksen tytäryritykseksi, joka on näiden yritysten johdossa oleva emoyritys,

- k) 'säännellyillä markkinoilla' rahoitusmarkkinoita, joita yrityksen kotijäsenvaltiossa pidetään säänneltyinä markkinoina, kunnes ne on määritelty sijoituspalveluista annettavassa direktiivissä, ja joille on ominaista:

— säännöllinen toiminta,

ja

— se, että asianomaisten viranomaisten antamissa tai hyväksymissä säännöksissä määritellään markkinoiden toiminnan edellytykset, markkinoille pääsyn edellytykset sekä sovellettaessa arvopaperien viralliselle pörssilistalle ottamista koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annettua direktiiviä 79/279/ETY⁽³⁾ tässä direktiivissä vahvistetut listalle ottamista koskevat edellytykset ja kun mainittua direktiiviä ei sovelleta, edellytykset, jotka näiden rahoitusvälineiden on täytettävä, jotta niillä voidaan tehokkaasti käydä kauppaa markkinoilla.

Tässä direktiivissä tarkoitettut säännellyt markkinat voivat sijaita jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Jälkimmäisessä tapauksessa yrityksen kotijäsenvaltion on hyväksyttävä markkinat ja markkinoiden on täytettävä vastaavat vaatimukset. Rahoitusvälineiden, joilla käydään kauppaa näillä markkinoilla, on oltava laadultaan vastaavia niiden välineiden kanssa, joilla käydään kauppaa kyseisen jäsenvaltion yksillä tai useammilla säännellyillä markkinoilla,

- l) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' kansallisia viranomaisia, joilla lain tai asetuksen perusteella on toimivalta valvoa vakuutusyrityksiä.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan direktiivin 79/267/ETY 1 artiklassa tarkoitettuihin sitoumuksiin ja yrityksiin.

2. Poistetaan direktiivin 79/267/ETY 1 artiklan 2 alakohdasta sanat "ja jos siihen on toimilupa kyseisessä maassa".

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta vakuutuksiin tai tapahtumiin eikä yrityksiin tai laitoksiin, joihin ei sovelleta direktiiviä 73/267/ETY, eikä kyseisen direktiivin 4 artiklassa tarkoitettuihin toimielimiin.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettu seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY (EYVL N:o L 193, 18.7.1983, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60)

⁽²⁾ Tiedoista, jotka on julkaistava, kun huomattava osuus pörssi-yhtiöstä on hankittu tai luovutetaan (EYVL N:o L 348, 17.12.1988, s. 62) 12 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/627/ETY

⁽³⁾ EYVL N:o L 66, 13.3.1979, s. 21, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 82/148/ETY (EYVL N:o L 62, 5.3.1982, s. 22).

II OSASTO

VAKUUTUSLIIKKEEN ALOITTAMINEN

3 artikla

Korvataan direktiivin 73/267/ETY 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetun toiminnan aloittamiseen on oltava ennalta myönnetty virallinen toimilupa.

Tällaista toimilupaa on haettava kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta:

- a) yrityksen, joka perustaa kotipaikkansa tämän jäsenvaltion alueelle, ja
- b) yrityksen, joka saatuaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun toimiluvan laajentaa liiketoimintaansa kokonaiseen vakuutusluokkaan tai muihin vakuutusluokkiin."

4 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

1. Toimilupa on voimassa koko yhteisössä. Sillä sallitaan yrityksen harjoittaa liiketoimintaa yhteisössä joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

2. Toimilupa myönnetään liitteessä määriteltyä vakuutusluokkaa varten. Se kattaa koko luokan, jolle hakija haluaa kattaa kuin osan kyseiseen luokkaan kuuluvista liitteessä olevassa A kohdassa luetelluista riskeistä.

Toimivaltaiset viranomaiset saavat rajoittaa yhtä luokkaa varten haetun toimiluvan ainoastaan 9 artiklassa tarkoitettussa toimintasuunnitelmassa määriteltyihin liiketoimiin.

Kukin jäsenvaltio saa myöntää useampia luokkia koskevan toimiluvan sikäli kuin kansallisessa lainsäädännössä sallitaan näiden luokkien samanaikainen harjoittaminen."

5 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että vakuutusyritykset, jotka hakevat toimilupaa:

- a) ovat yhtiömuodoltaan jokin seuraavista:
 - Belgian kuningaskunnassa: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap",
 - Tanskan kuningaskunnassa: "aktieselskaber", "gensidige selskaber", "pensionskasser omfattet

af lov om forsikringsvirksomhed (tvaergående pensionskasser)",

— Saksan liittotasavallassa: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlichrechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen",

— Ranskan tasavallassa: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural" ja "mutuelles régies par le code de la mutualité",

— Irlannissa: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts",

— Italian tasavallassa: "società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione",

— Luxemburgin suurherttuakunnassa: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative",

— Alankomaiden kuningaskunnassa: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij",

— Yhdistyneessä kuningaskunnassa: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Acts", vakuutuksenantajat, jotka toimivat nimellä "Lloyd's",

— Helleenien tasavallassa: "ανώνυμη εταιρία",

— Espanjan kuningaskunnassa: "sociedad anónima", "sociedad mutua", "sociedad cooperativa", ja

— Portugalin tasavallassa: "sociedade anónima", "mútua de seguros".

Vakuutusyritys voi myös olla yhtiömuodoltaan Eurooppayhtiö silloin, kun sellainen on perustettu.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat tarvittaessa perustaa julkisoikeudellisia yrityksiä, sikäli kuin niiden toimielimien tavoitteena on harjoittaa vakuutusliikettä vastaavilla edellytyksillä kuin yksityisoikeudelliset yritykset

- b) rajoittavat välittömästi liiketoimintansa tässä direktiivissä tarkoitettuun vakuutusliikkeeseen ja siitä välittömästi johtuvaan liiketoimintaan lukuun ottamatta muita kaupallisia liiketoimia,
- c) esittävät 9 artiklan mukaisen toimintasuunnitelman,
- d) omistavat 20 artiklan 2 kohdassa säädetyn vähimmäistakuurahaston, ja
- e) ovat sellaisten henkilöiden tosiasiallisesti johtamia, jotka täyttävät hyvää mainetta, ammattipätevyyttä tai -kokemusta koskevat edellytykset.

2. Yrityksen, joka hakee toimilupaa laajentaakseen liiketoimintansa muihin vakuutusluokkiin tai laajentaakseen toimiluvan koskemaan ainoastaan osaa yhteen vakuutusluokkaan sisältyvistä riskeistä, on esitettävä 9 artiklan mukainen toimintasuunnitelma.

Lisäksi sen on esitettävä todisteet siitä, että sillä on 19 artiklassa säädetty solvenssimarginaali ja 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vähimmäistakuurahasto.

3. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa antaa määräyksiä, joissa vaaditaan niiden vakuutuskirjaa, maksuprusteita sekä lomakkeita ja muita painettuja asiakirjoja koskevien yleisten ja erityisten edellysten, maksujen ja niiden laskuperusteiden, joita käytetään maksujen ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemiseksi, hyväksymistä ennalta tai järjestelmällistä tiedoksi antamista, joita yritys aikoo käyttää vakuutuksenottajien kanssa asioidessaan.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kotijäsenvaltio saa ainoastaan vakuutusmatemaattisia periaatteita koskevan kansallisen lainsäädännön noudattamisen valvomiseksi vaatia maksujen ja vakuutusteknisen vastuuvelan laskemisessa käytettävien teknisten perusteiden antamista ennalta tiedoksi ilman, että tämä on ennakkoedellytys liiketoiminnan harjoittamiselle.

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä edelleen voimassa tai laatimasta lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa edellytetään perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen hyväksymistä ja muiden tavanomaiseen valvontaan kuuluvien tarpeellisten asiakirjojen tiedoksi antamista.

Komission on annettava neuvostolle kertomus tämän kohdan soveltamisesta viimeistään viiden vuoden kuluttua direktiivin 92/96/ETY (*) soveltamisesta.

4. Edellä tarkoitetuissa säännöksissä ei saa säätää, että toimilupahakemusta käsiteltäessä on otettava huomioon markkinoiden taloudelliset tarpeet.

(*) EYVL N:o L 360, 9.12.1992, s. 1"

6 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 9 artikla seuraavasti:

9 artikla

Edellä 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelman on sisällettävä seuraavat tiedot tai perustelut:

- niiden riskien laatu, joita yritys aikoo kattaa,
- jälleenvakuutusta koskevat pääperiaatteet,
- erät, joista koostuu vähimmäistakuurahasto,
- hallinnon ja myyntiverkon arvioidut perustamiskustannukset ja niiden kattamiseen tarkoitettavat, varat,

sekä lisäksi kolmelta ensimmäiseltä tilivuodelta, jona liiketoiminta harjoitetaan:

- suunnitelma, jossa on yksityiskohtaiset arviot tuloista ja menoista ensivakuutusliiketoimista ja

tulevista jälleenvakuutuksista sekä menevistä jälleenvakuutuksista,

- f) maksuvalmiusennuste,
- g) arviot vastuusta ja solvenssimarginaalin kattamiseen tarkoitetuista varoista."

7 artikla

Kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa vakuutusliikkeen aloittamiseen, ennen kuin niille on ilmoitettu niiden suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden nimet, joilla on määräämistusyhteys, ja näiden omistusyhteyksien määrät.

Samojen viranomaisten on evättävä toimilupa, jos viranomaiset eivät, ottaen huomioon tarpeen turvata vakuutusyrityksen vakaa ja järkevä johtaminen, ole vakuuttuneita kyseisten osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.

III OSASTO

VAKUUTUSLIIKKEEN HARJOITTAMISTA KOSKEVIEN EDELLYTYSTEN YHTEENSOVITTAMINEN

1 luku

8 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 15 artikla seuraavasti:

15 artikla

1. Vakuutusyrityksen talouden valvonta, mukaan lukien sellaisen liiketoiminnan valvonta, jota yritys harjoittaa joko sivukonttoreiden välityksellä tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, kuuluu yksinomaan kotijäsenvaltion toimivaltaan. Jos sitoumusjäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perusteet katsoa, että vakuutusyrityksen liiketoiminta saattaa vaikuttaa sen vakavaraisuuteen, niiden on ilmoitettava asiasta kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kotijäsenvaltion viranomaisten on todennettava, noudattaako yritys tässä direktiivissä määriteltyjä toiminnan vakauden periaatteita.

2. Talouden valvontaan kuuluu erityisesti vakuutusyrityksen koko liiketoiminnan vakavaraisuuden, vakuutustekninen vastuuvetka mukaan lukien, laskennalliset varaukset ja sitä kattavien varojen tarkastaminen kotijäsenvaltiossa annettujen määräysten tai noudatettujen menettelyjen mukaisesti yhteisön tasolla annettujen säännösten nojalla.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisella vakuutusyrityksellä on asianmukainen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmä sekä asianmukainen sisäinen tarkastusmenettely."

9 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 16 artikla seuraavasti:

"16 artikla

Jäsenvaltion, jossa sivukonttori sijaitsee, on säädettävä, että kun toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut vakuutusyrittäjä harjoittaa liiketoimintaansa sivukonttorin välityksellä, kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoitettuaan siitä ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa sivukonttori sijaitsee, tarkastaa itse tai tähän tarkoitukseen valtuuttamiensa henkilöiden välityksellä paikalla yrityksen talouden valvonnalle tarpeellisia tietoja. Sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa sivukonttori sijaitsee, voivat osallistua tähän tarkastamiseen."

10 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 23 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusyritykset, joiden kotipaikka on niiden alueella, toimittavat määräajoin asiakirjat, jotka ovat tarpeellisia valvontaa varten samoin kuin tilastolliset asiakirjat. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen tiedoksi kaikki valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja tiedot.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet, sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittava toimivalta ja keinot niiden vakuutusyritysten liiketoiminnan valvomiseksi, joiden kotipaikka on niiden alueella, mukaan lukien tämän alueen ulkopuolella harjoitettava liiketoiminta tätä liiketoimintaa koskevien neuvoston direktiivien mukaisesti ja niiden soveltamiseksi.

Tämän toimivallan ja keinojen on erityisesti annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus:

a) perehtyä yksityiskohtaisesti yrityksen tilaan ja koko liiketoimintaan, erityisesti:

- keräämällä tietoja tai vaatimalla vakuutusliikettä koskevien asiakirjojen esittämistä, ja
- suorittamalla tarkastuksia paikalla yrityksen toimitiloissa,

b) toteuttaa yrityksen, sen hallituksen jäsenten tai johtajien tai yrityksessä määräämisvaltaa käyttävien henkilöiden osalta kaikki asianmukaiset ja tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yrityksen liiketoiminta on niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaista, joita yrityksen on noudatettava kussakin jäsenvaltiossa, ja erityisesti toimintasuunnitelman mukaista, jos se on sekä vakuutettujen etuja vaarantavien epäkohdien välttämiseksi tai poistamiseksi pakollinen, ja

c) turvata näiden toimenpiteiden toteuttaminen, jos tarpeellista pakkotoimin ja tarvittaessa oikeusteitse.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada kaikkia edustajien hallussa olevia sopimuksia koskevat tiedot."

11 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 6 artiklan 2—7 kohta.

2. Kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin kunkin jäsenvaltion on annettava vakuutusyrityksille, joiden kotipaikka on sen alueella, lupa luovuttaa joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjonnan vapauden perusteella tehtyjen vakuutus sopimustensa vakuutuskanta kokonaan tai osittain yhteisön alueelle sijoittautuneelle vastaanottavalle yritykselle, jos vastaanottavan yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat, että jälkimmäisellä yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen riittävä solvenssimarginaali.

3. Jos sivukonttori aikoo luovuttaa joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tehtyjen vakuutus sopimustensa vakuutuskannan kokonaan tai osittain, on kuultava sitä jäsenvaltiota, jossa sivukonttori sijaitsee.

4. Luovuttavan yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lupa luovutukselle saatuaan sitoumusjäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumuksen.

5. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asiassa on kuultu, on annettava lausuntonsa tai suostumuksensa luovuttavan vakuutusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedoksi kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta; jos ne viranomaiset, joita asiassa on kuultu, eivät ole antaneet määräajassa vastausta, katsotaan, että vastauksen puuttuminen vastaa tämän antamaa myönteistä lausuntoa tai hiljaista suostumusta.

6. Tämän artiklan mukaisesti hyväksytty luovutus julkistetaan kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla siinä jäsenvaltiossa, jossa riski sijaitsee. Tämä luovutus on välittömästi voimassa vakuutuksenottajiin, vakuutettuihin ja niihin muihin henkilöihin nähden, joilla on siirretyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia tai velvoitteita.

Tämä säännös ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa vakuutuksenottajille mahdollisuus irtisanoa sopimus määräajassa luovutuksesta.

12 artikla

1. Korvataan direktiivin 79/267/ETY 24 artikla seuraavasti:

"24 artikla

1. Jos yritys ei noudata 17 artiklan säännöksiä, sen yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltää varojen vapaan hallinnan ilmoitettuaan asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa riskit sijaitsevat.

2. Sellaisen yrityksen taloudellisen aseman ennalleen palauttamiseen, jonka solvenssimarginaali ei ole 19 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukainen, yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että sen hyväksyttäväksi esitetään tervehdyttämissuunnitelma.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että yrityksen taloudellinen asema heikkenee huomattavasti, se voi poikkeustapauksissa rajoittaa myös yrityksen varojen vapaata hallintaa tai kieltää sen. Toimivaltainen viranomaisen on sen jälkeen ilmoitettava kaikista toteuttamistaan toimenpiteistä niille muiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joiden alueella yritys harjoittaa liiketoimintaansa, ja kyseisten viranomaisten on ensiksi mainitun viranomaisen pyynnöstä toteutettava samat toimenpiteet.

3. Jos solvenssimarginaali ei ole 20 artiklassa määritellyn takuurahaston mukainen, kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen on vaadittava yritystä toimittamaan viranomaisen hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Toimivaltainen viranomainen voi myös rajoittaa yrityksen varojen vapaata hallintaa tai kieltää sen kokonaan. Sen on ilmoitettava toimenpiteestään niiden muiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joiden alueilla yritys harjoittaa liiketoimintaa, ja viimeksi mainittujen viranomaisten on ensiksi mainitun pyynnöstä toteutettava samat toimenpiteet.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toisaalta toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet turvataksaan vakuutettujen edut 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

5. Jokaisen jäsenvaltion on annettava kaikki tarpeelliset määräykset voidakseen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kieltää alueellaan sijaitsevien varojen vapaan hallinnan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyissä tapauksissa yrityksen kotijäsenvaltion pyynnöstä, jonka on osoitettava ne varat, joihin toimenpiteet kohdistetaan."

13 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 26 artikla seuraavasti:

"26 artikla

1. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa vakuutusyritykselle antamansa toimiluvan, jos yritys:
 - a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu siitä nimenomaisesti tai lopettaa liiketoimintansa yli kuudeksi kuukaudeksi, jollei kyseinen jäsenvaltio ole säätänyt, että toimilupa raukeaa näissä tapauksissa,
 - b) ei enää täytä toiminnan aloittamisen edellytyksiä,
 - c) ei ole voinut määräajassa toteuttaa 24 artiklassa tarkoitettua tervehdyttämistä- tai rahoitussuunnitelmassa vahvistettuja toimenpiteitä, ja
 - d) laiminlyö törkeästi siihen sovellettavan lainsäädännön perusteella sille kuuluvia velvoitteita.

Jos toimilupa peruutetaan tai raukeaa, kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen on ilmoitettava asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääksään sen, että kyseinen yritys aloittaa uuden liiketoi-

minnan niiden alueella joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella. Yrityksen on toisaalta toteutettava näiden viranomaisten kanssa kaikki aiheelliset toimenpiteet vakuutettujen etujen turvaamiseksi ja erityisesti rajoitettava yrityksen varojen vapaata hallintaa 24 artiklan 1 ja 2 kohdan toisen alakohdan tai 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi.

2. Toimiluvan peruuttamispäätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle yritykselle."

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka aikoo hankkia suoraan tai välillisesti määräomistusyhteyden vakuutusyrityksestä, on ilmoitettava ennalta siitä ja omistusyhteyden määrästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kunkin luonnollisen tai oikeushenkilön on myös ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aikomuksesta lisätä määräomistusyhteyttään siten, että hänen osuutensa äänistä tai osakepääomasta on vähintään 20, 33 tai 50 prosenttia tai suurempi taikka siten, että vakuutusyrityksestä tulee tämän tytäryritys.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään kolme kuukautta ensimmäisessä alakohdassa säädetyn ilmoituksen päivämäärästä vastustaa kyseistä suunnitelmaa, jos ne eivät ole kyseisen vakuutusyrityksen järkevän ja vakaan johtamisen huomioon ottamiseksi vakuutuneita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön pätevyydestä. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät vastusta kyseistä suunnitelmaa, ne voivat vahvistaa enimmäismääräajan kyseisen hankkeen toteuttamiselle.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka aikoo luopua suoraan tai välillisesti omistamastaan määräomistusyhteydestä vakuutusyrityksessä, on ilmoitettava ennalta siitä ja arvioitun omistusyhteyden määrästä kyseisen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kunkin luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille aikomuksesta vähentää määräomistusyhteyttään siten, että tämän osuus äänivallasta tai osakepääomasta on vähemmän kuin 20, 33 tai 50 prosenttia tai siten, että vakuutusyritys lakkaa olemasta tämän tytäryritys.

3. Kun vakuutusyritykset ovat saaneet tiedon niiden omaa pääomaa koskevien omistusyhteyksien hankinnoista tai luovuttamisista, joiden vuoksi omistusyhteys on 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua rajoitusta suurempi tai pienempi, niiden on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Vakuutusyritysten on myös vähintään kerran vuodessa ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille määräomistusyhteyksiä omistavien osakkaiden tai jäsenten nimet sekä kyseisten omistusten suuruudet sellaisina kuin ne ilmenevät vuosittaisessa yhtiökokouksessa käytettävissä olevista tiedoista tai pörssilistalla olevia yhtiöitä koskevien velvoitteiden perusteella saaduista tiedoista.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tapauksissa, joissa 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden määräämisvalta on omiaan haittaamaan vakuutusyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän tilanteen lopettamiseksi. Näihin toimenpiteisiin voivat kuulua esimerkiksi kiello, johtokunnan jäseniin ja johtajiin kohdistetut seuraamukset tai kyseisten osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin liittyvän äänivallan käytön väliaikainen keskeyttäminen.

Samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 1 kohdassa tarkoitettua ennakkoilmoitusvelvoitetta. Kun omistusyhteys on hankittu toimivaltaisten viranomaisten vastuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on muista käytettävistä seuraamuksista huolimatta määrättävä joko vastaavan äänivallan käyttämisen keskeyttämisestä väliaikaisesti tai annettujen äänien mitätöinnistä taikka mahdollisuudesta mitätöidä ne.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikkia henkilöitä, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten puolesta toimivia tilintarkastajia ja asiantuntijoita, koskee salassapitovelvollisuus. Tämä salassapitovelvollisuus merkitsee, että luottamuksellisia tietoja, jotka nämä saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa ilmaista kenellekään eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, että tiettyä yritystä ei voida tunnistaa, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

Kun vakuutusyritys on asetettu konkurssiin tai tuomioistuimen määräämään selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisessa mukana olevia kolmansia osapuolia, voidaan kuitenkin antaa tiedoksi siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään ei estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja vakuutusyrityksiin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näitä tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä tietojen vaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ainoastaan jos ilmaistavia tietoja koskee vähintään tässä artiklassa säädettyä vastaava salassapitovelvollisuus.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 1 ja 2 kohdan mukaisesti voivat käyttää niitä ainoastaan virkatoimiensa hoitamisessa:

- tutkiakseen, onko vakuutusliikkeen aloittamista koskevat edellytykset täytetty ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa, erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, solvenssimarginaalin, hallinto- ja kirjanpitoimenetelmien sekä sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta,

tai

- määrätäkseen seuraamuksia,

tai

- haettaessa muutosta toimivaltaisten viranomaisten päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa,

taikka

- tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille 50 artiklan mukaisesti tai vakuutusyritysalaa koskevien direktiivien erityissäännösten mukaisesti.

5. Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei estä tietojen vaihtoa jäsenvaltiossa, kun samassa jäsenvaltiossa on kaksi tai useampia toimivaltaisia viranomaisia, tai jäsenvaltioiden kesken, kun tietoja vaihtavat toimivaltaiset viranomaiset ja:

- luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavat viranomaiset,

- vakuutusyritysten selvitys- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osalliset toimielimet,

ja

- vakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakiasäätöisestä tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt,

valvontatehtävien suorittamiseksi tai näiden tehtävien suorittamisessa välttämättömien tietojen luovuttamiseksi toimielimille, jotka hoitavat pakollista purkamismenettelyä tai takuurahastoa. Näiden viranomaisten, toimielinten ja henkilöiden saamia tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

6. Sen estämättä, mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat lisäksi lainsäädännössä säädetyin edellytyksin sallia tiettyjen tietojen ilmaisemisen muille keskushallinnon yksiköille, jotka vastaavat luotto- ja rahoituslaitosten, sijoituspalvelujen ja vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Näitä tietoja voidaan kuitenkin antaa ainoastaan, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 2 ja 5 kohdan mukaisesti ja direktiivin 79/267/ETY 16 artiklassa tarkoitettua paikalla tapahtuneesta tarkastuksesta saatuja tietoja ei saa ilmaista tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jollei siihen ole saatu erityistä suostumusta tiedot antaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta tai sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa paikalla tapahtunut tarkastus suoritettiin.

16 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 13 artikla seuraavasti:

13 artikla

1. Yritys ei voi saada samanaikaisesti toimilupaa sekä tämän direktiivin että direktiivin 73/239/ETY mukaisesti, tämän kuitenkin rajoittamatta 3 ja 7 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä, että:

- yritykset, jotka ovat saaneet toimiluvan tämän direktiivin nojalla voivat myös saada toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan mukaisesti kyseisen direktiivin liitteessä olevissa luokissa 1 ja 2 tarkoitettujen riskien kattamiseen,
- yritykset, jotka ovat saaneet toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan mukaisesti, voivat myös saada toimiluvan ainoastaan tämän saman direktiivin liitteessä olevissa luokissa 1 ja 2 tarkoitettujen riskien kattamiseen tämän direktiivin nojalla,

3. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, 2 kohdassa tarkoitettujen yritykset ja ne yritykset, jotka tätä direktiiviä tiedoksi annettaessa harjoittavat samanaikaisesti sekä tässä direktiivissä että direktiivissä 73/239/ETY tarkoitettua liiketoimintaa, voivat jatkaa sitä edelleenkin edellyttäen, että kumpaakin liiketoimintaa johdetaan erikseen 14 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2 kohdassa tarkoitettujen yritysten on noudatettava koko liiketoiminnassaan tilinpäätössääntöjä, jotka koskevat tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneita yrityksiä. Kunnes myöhempi yhteensovittaminen toteutetaan, jäsenvaltiot voivat myös säätää, että yrityksen purkamista koskevien säännösten osalta 2 kohdassa tarkoitettujen yritysten harjoittamaa, direktiivin 73/239/ETY liitteessä luokissa 1 ja 2 lueteltuihin riskeihin liittyvää liiketoimintaa koskevat, henkivakuutusliikkeen harjoittamiseen sovellettavat säännökset.

5. Kun yrityksellä, joka harjoittaa direktiivin 73/239/ETY liitteessä tarkoitettua liiketoimintaa, on taloudellisia, kaupallisia tai hallinnollisia yhteyksiä tässä direktiivissä tarkoitettua liiketoimintaa harjoittavan yrityksen kanssa, niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten, joiden alueella näillä yrityksillä on kotipaikka, on huolehdittava, että kyseisten yritysten väliset sopimukset tai muut menojen ja tulojen jaotelluun mahdollisesti vaikuttavat järjestelyt eivät vääristä kyseisten yritysten kirjanpitoa.

6. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että yritykset, joilla on kotipaikka niiden alueella, lopettavat sen määräämässä ajassa niiden toimintojen samanaikaisen harjoittamisen, joita ne harjoittavat tätä direktiiviä tiedoksiannettaessa.

7. Tämän artiklan määräyksiä tarkistetaan komission neuvostolle jättämän kertomuksen perusteella, purkamista koskevien säännösten myöhemmän yhteensovittamisen perusteella ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 mennessä."

17 artikla

Kumotaan direktiivin 79/267/ETY 35 artikla ja direktiivin 90/619/ETY 18 artikla.

2 luku

18 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että jokainen vakuutusyritys muodostaa koko liiketoimintansa osalta riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan, mukaan lukien vakuutusmaksuvastuu.

Tämän vakuutusteknisen vastuuvelan määrä määräytyy seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- A. i) Henkivakuutuksen vakuutustekninen vastuvelka lasketaan riittävän turvaavan prospektiivisen vakuutusmatemaattisen menetelmän avulla ottaen huomioon kaikki myöhemmät velvoitteet kussakin voimassa olevassa vakuutus sopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti ja erityisesti:
 - kaikki taatut suoritukset, mukaan lukien taatut takaisinostoarvot,
 - lisäedut, joihin vakuutuksenottajilla on jo oikeus joko yhdessä tai kukin osaltaan erikseen näiden saavutettujen, ilmoitettujen, ositettujen lisäetujen laadusta huolimatta,
 - kaikki vaihtoehdot, joihin vakuutuksenottajalla on oikeus vakuutus sopimuksen ehtojen mukaan,
 - yrityksen kulut, mukaan lukien palkkiot; ottaen huomioon myös myöhemmät vakuutusmaksut,
- ii) retrospektiivistä menetelmää voidaan käyttää, jos voidaan osoittaa, että tämän menetelmän tuloksena saatu vakuutustekninen vastuvelka ei ole pienempi kuin riittävän varovaista prospektiivistä menetelmää käyttäen saatu määrä, tai jos prospektiivistä menetelmää ei voida käyttää kyseiseen sopimuslajiin,
- iii) varovainen laskentamenetelmä ei tarkoita todennäköisimmiksi katsottuihin oletuksiin perustuvaa menetelmää, mutta sen on varattava kohtuullinen marginaali erilaisten tekijöiden epäedullisten poikkeamien osalta,
- iv) vakuutusteknisen vastuuvelan laskentamenetelmän on oltava varovainen myös vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavien varojen arvostamismenetelmän osalta,
- v) vakuutustekninen vastuvelka on laskettava kunkin vakuutus sopimuksen osalle erikseen. Kohtuullisten arvioiden tai yleistysten käyttö on kuitenkin sallittu, kun voidaan olettaa, että ne antavat suunnilleen saman tuloksen kuin erilliset laskelmat. Erillisen laskennan periaate ei estä muodostamasta ylimääristä vastuuvelkaa niiden yleisten riskien osalta, joita ei katsota erillisiksi, ja
- vi) kun vakuutus sopimuksen takaisinostoarvo on taattu, tämän sopimuksen vakuutusmaksuvastuusuuden on oltava aina vähintään yhtä suuri kuin samana ajankohtana taattu takaisinostoarvo.

B. Käytettävä korkokanta on valittava varovasti. Se on vahvistettava kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamien määräysten mukaisesti seuraavia periaatteita soveltaen:

a) Kaikkien sopimusten osalta yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava yksi tai useampia enimmäiskorkoja erityisesti seuraavien sääntöjen mukaisesti:

i) kun sopimuksiin sisältyy korkotakuu, yrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava yksi enimmäiskorko. Tämä korko voi olla eri korko kuin sopimuksessa merkitty riippuen käytetystä valuutasta edellyttäen, että se on enintään 60 prosenttia sen valtion liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjojen korosta, jonka valuutassa sopimus on merkitty. Jos on kyse ecu-määräisestä sopimuksesta tämä raja vahvistetaan Euroopan yhteisön laitosten liikkeeseen laskemien ecu-määräisten lainojen mukaisesti.

Jos jäsenvaltio edellisen kohdan toisen virkkeen soveltamiseksi päättää vahvistaa enimmäiskoron niiden sopimusten osalta, jotka on merkitty toisen jäsenvaltion valuutassa, tämän on ensin neuvoteltava sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jonka valuutassa sopimus on merkitty,

ii) kun yrityksen varoja ei ole kuitenkaan arvoitettu hankintahintaansa, jäsenvaltio voi säätää, että voidaan laskea yksi tai useampi enimmäiskorko ottaen huomioon kyseisenä ajankohtana salkussa olevien asianomaisten varojen tuotto, josta on vähennetty turvaavuuden edellyttämä marginaali ja, erityisesti jatkuvamaksuisten sopimusten osalta, ottaen lisäksi huomioon tulevien varojen ennakoitu tuotto. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava turvaavuuden edellyttämä vähennys ja tulevien varojen arvioituun tuottoon sovellettava enimmäiskorko tai sovellettavat enimmäiskorkokannat,

b) enimmäiskoron vahvistaminen ei tarkoita, että yrityksen on käytettävä niin korkeaa korkoa,

c) kotijäsenvaltio voi päättää, ettei a alakohdtaa sovelleta seuraaviin sopimusluokkiin:

- sijoitussidonnaiset sopimukset,
- enintään kahdeksaksi vuodeksi tehdyt kertamaksuiset sopimukset,
- sopimukset, joihin ei liity oikeutta lisätuihin, ja eläkesopimukset, joilla ei ole takaisinostoarvoa.

Valittaessa turvaavaa korkokantaa ensimmäisen alakohdan kahdessa viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa voidaan ottaa huomioon sopimukseen merkitty valuutta ja yrityksen hallussa olevat vastaavat varat, sekä

kun yrityksen varat on arvostettu käypään arvoonsa, tulevien varojen arvioitu tuotto.

Käytetty korko ei saa missään tapauksessa ylittää varojen tuottoa, joka on laskettu kotijäsenvaltion tilinpäätöstä koskevien määräysten mukaisesti ja josta on tehty kohtuullinen vähennys,

d) jäsenvaltion on vaadittava, että yritys tekee tilinpäätöksessään varauksen vakuutuksenottajien osalta tehtyjen korkositoumusten kattamiseksi, kun yrityksen varojen nykyinen tai arvioitu tuotto ei riitä kattamaan näitä sitoumuksia, ja

e) edellä a alakohdan soveltamiseksi vahvistetut enimmäiskorot on ilmoitettava komissiolle ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka sitä pyytävät.

C. Tilastolliset arviointiperusteet ja kuluja vastaavat perusteet on valittava varovaisesti ottaen huomioon sitoumusjäsenvaltio, vakuutusmuoto ja ennakoidut hallintokulut ja palkkiot.

D. Niiden vakuutussopimusten osalta, joihin liittyy oikeus lisätuihin, voidaan vakuutusteknisen vastuuvelan arviointimenetelmässä joko välittömästi tai välillisesti ottaa huomioon kaikki myöhempien lisätujen lajit yhtenäisellä tavalla muiden myöhempiä kehitystä koskevien oletusten ja nykyisten lisätujen laskentamenetelmän kanssa.

E. Myöhempiä kuluja koskeva vastuu voi olla välillinen, esimerkiksi siten, että tulevista vakuutusmaksuista vähennetään kuormitusosuudet. Välillinen tai välitön nimenomainen kokonaisvarautuminen ei kuitenkaan saa olla kyseisten tulevien kulujen varovaista arviota pienempi.

F. Vakuutusteknisen vastuuvelan arviointimenetelmä ei saa vaihtua vuosittain menetelmän tai laskentaperusteiden satunnaisten muutosten vuoksi ja sen on oltava sellainen, että lisätuja saadaan kohtuullisesti kunkin vakuutussopimuksen voimassaolon ajan.

2. Vakuutusyrityksen on pidettävä yleisön saatavilla perusteet ja menetelmät, joita käytetään vakuutusteknisen vastuuvelan arvioimiseksi, mukaan lukien lisäeduista aiheutuva vastuu.

3. Kotijäsenvaltion on vaadittava kultakin vakuutusyritykseltä, että sen koko vakuutusliikettä koskeva vakuutustekninen vastuuvetä katetaan toisiaan vastaavilla varoilla direktiivin 92/96/ETY 24 artiklan mukaisesti. Kun on kyse Euroopan yhteisössä harjoitettavista liiketoimista, näiden varojen on sijaittava yhteisössä. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että vakuutusyritykset sijoittavat varansa tiettyyn jäsenvaltioon. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin myöntää lievennyksiä varojen sijaintia koskeviin sääntöihin.

4. Jos kotijäsenvaltio sallii, että vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen voidaan käyttää saatavia jälleenvakuutuksenantajilta, sen on vahvistettava sallittu prosenttiosuus. Tässä tapauksessa se ei saa määrätä näiden saatavien sijaintipaikkaa."

19 artikla

Uutta liikettä koskevien vakuutusmaksujen on oltava nykyisten järkevien vakuutusmatemaattisten oletusten mukaisesti riittävät, jotta vakuutusyritykset voivat täyttää kaikki sitoumuksensa ja erityisesti muodostaa riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan.

Tätä varten voidaan ottaa huomioon kaikki vakuutusyrityksen taloudellista tilaa koskevat näkökohdat kuitenkin siten, että muiden varojen kuin vakuutusmaksujen ja niille saadun tuoton osuus ei saa olla järjestelmällistä ja pysyvää siten, että se saattaisi pitkällä aikavälillä vaarantaa yrityksen vakavaraisuuden.

20 artikla

Vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavissa varoissa on otettava huomioon yrityksen harjoittaman liiketoiminnan laatu yrityksen sijoitusten varmuuden, tuoton ja rahaksi muutettavuuden turvaamiseksi ja yrityksen on huolehdittava näiden sijoitusten monipuolisuudesta sekä riittävästä hajauttamisesta.

21 artikla

1. Kotijäsenvaltio voi antaa vakuutusyritykselle luvan kattaa vakuutusteknisen vastuuvelkansa yksinomaan seuraaviin luokkiin kuuluvilla varoilla:

A. Sijoitukset

- a) joukkovelkakirjat, arvopaperit ja muut raha- ja pääomamarkkinavälineet,
- b) lainat,
- c) osakkeet ja muut vaihtuvatuottoiset omistusyhteiset,
- d) osuudet arvopaperien yhteissijoitusyrityksissä ja muissa sijoitusrahastoissa, ja
- e) maa-alueet, rakennukset ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvat oikeudet.

B. Saatavat

- f) saatavat jälleenvakuutuksenantajalta, myös jälleenvakuutuksenantajien osuudet vakuutusteknisestä vastuuvelasta,
- g) jälleenvakuutustalletteet ja saatavat näiltä yrityksiltä,
- h) ensi- ja jälleenvakuutusliikkeestä johtuvat saatavat vakuutuksenottajilta ja vakuutusedustajilta,
- i) vakuutuskirjaa koskevat ennakot,
- j) veronpalautussaatavat, ja
- k) saatavat takuurahastoilta.

C. Muut varat

- l) muu aineellinen omaisuus kuin maa-alueet ja rakennukset, arvostettuna varovaisen kuoletuksen perusteella.
- m) pankkisaamiset ja käteisvarat, talletukset luottolaitoksissa ja muissa toimielimissä, joilla on toimilupa vastaanottaa talletuksia,

n) aktivoidut hankintamenot,

o) kertyneet, mutta ei erääntyneet korot ja vuokrat, muut siirtosaamiset ja ennakkomaksut, ja

p) kiinteään omaisuuteen liittyvät oikeudet.

Lloyd's -nimisen vakuutuksenantajien yhteenliittymän osalta varojen luokkiin kuuluvat myös direktiivin 77/780/ETY⁽¹⁾ mukaisten luottolaitosten antamat takuut ja remburssit sekä henkivakuutussopimuksista johtuvat todennettavat määrät siltä osin kuin ne vastaavat jäsenille kuuluvia varoja.

Tiettyjen varojen tai tietyn varojen luokan sisällyttäminen ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuun luetteloon ei tarkoita sitä, että kaikki nämä varat voidaan ilman eri toimenpiteitä hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi. Kotijäsenvaltion on annettava tarkemmat määräykset hyväksyttävien varojen käyttöä koskevista edellytyksistä; tämän vuoksi se voi vaatia esinevakuuden tai takauksen erityisesti jälleenvakuutuksenantajilta oleville saataville.

Määräyksiä antaessaan ja soveltaessaan kotijäsenvaltion on erityisesti huolehdittava seuraavien periaatteiden noudattamisesta:

- i) vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavat varat on arvostettava ilman niitä hankittaessa syntyneitä velkoja,
- ii) kaikki varat on arvostettava varovaisesti ottaen huomioon riski, ettei määrää saada muutettua rahaksi. Erityisesti muu aineellinen omaisuus kuin maa-alueet ja rakennukset voidaan hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi ainoastaan, jos ne on arvostettu varovaisen kuoletuksen perusteella,
- iii) lainat yrityksille, valtioille tai kansainvälisille järjestöille, paikallisille tai alueellisille hallinnoille taikka luonnollisille henkilöille voidaan hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi ainoastaan, jos ne antavat riittävät takuut niiden suojasta, perustuvatpa ne lainanottajan asemaan, kiinnitykseen, pankkitakaukseen tai vakuutusyrityksen myöntämään takaukseen tai muunlaiseen vakuuteen,
- iv) johdannaisrahoitusvälineitä, kuten optioita, termiinejä ja vaihtosopimuksia voidaan käyttää, kun on kyse vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavista varoista, siltä osin kuin ne osaltaan pienentävät sijoitusriskiä tai sallivat sijoitusten tehokkaan hoidon. Nämä rahoitusvälineet on arvostettava varovaisesti ja ne voidaan ottaa huomioon arvostettaessa niitä varoja, johon ne liittyvät,
- v) arvopaperit, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, voidaan hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi ainoastaan, jos ne voidaan muuttaa rahaksi lyhyessä ajassa, tai jos on kyse omistuksista luottolaitoksissa, vakuutusyrityksissä, jotka sallitaan direktiivin 79/267/ETY 8 artiklan mukaisesti, tai samaan jäsenvaltioon sijoittautuneissa sijoitusyrityksissä,

⁽¹⁾ Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 77/780/ETY (EYVL N:o L 322, 17.12.1977, s. 30.), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/646/ETY (EYVL N:o L 386, 30.12.1989, s. 1)

- vi) saatavat kolmansilta voidaan hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi ainoastaan, kun niistä on vähennetty velat kyseiselle kolmannelle,
- vii) vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi hyväksyttyjen saatavien määrä on laskettava varovaisesti ottaen huomioon riski, ettei määrää saada muutettua rahaksi. Erityisesti ensi- ja jälleenvakuutukseen perustuvat saatavat vakuutuksenottajilta ja vakuutusedustajilta voidaan hyväksyä vain siltä osin, kuin niitä voidaan vaatia maksettavaksi enintään kolmen kuukauden ajan,
- viii) kun on kyse varoista, jotka on sijoitettu tytäryritykseen, joka hoitaa vakuutusyrityksen lukuun kokonaan tai osittain jälkimmäisen sijoituksia, kotijäsenvaltion on tässä artiklassa tarkoitettujen sääntöjen ja periaatteiden soveltamiseksi otettava huomioon tytäryrityksen hallussa olevat siihen liittyvät varat; se voi käsitellä muiden tytäryritysten varoja samalla tavoin, ja
- ix) aktivoidut hankintamenot voidaan hyväksyä vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi ainoastaan, jos tämä on sopusoinnussa vakuutusmaksuvastuun laskentaperusteen kanssa.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kotijäsenvaltio voi poikkeuksellisissa oloissa ja vakuutusyrityksen pyynnöstä hyväksyä asianmukaisesti perustellulla päätöksellä määrääjäksi muitakin varojen luokkia vakuutusteknisen vastuuvelan katteeksi, jollei 20 artiklasta muuta johdu.

22 artikla

1. Kotijäsenvaltion on vaadittava, että vakuutusyritys saa sijoittaa vakuutusteknisistä vastuuvelkaa kattavista varoistaan enintään:

- a) 10 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä maa-alueeseen tai rakennukseen taikka useampiin niin lähekkäin toisiaan sijaitseviin maa-alueisiin tai rakennuksiin, että niitä voidaan pitää yhtenä sijoituksena,
- b) 5 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä saman yrityksen osakkeisiin, muihin osakkeeseen rinnastettaviin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin raha- ja pääomamarkkinavälineisiin tai samalle lainanottajalle myönnettyihin lainoihin, kaikki edellä mainitut yhteenlaskettuina, lukuun ottamatta valtiolle, alueelliselle tai paikalliselle viranomaiselle tai sellaiselle kansainväliselle järjestölle, jonka jäseniä ovat yksi tai useampi jäsenvaltio, myönnettyjä lainoja. Tämä rajoitus voidaan korottaa 10 prosenttiin, jos yritys sijoittaa enintään 40 prosenttia sen vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärästä lainoihin tai niiden lainanottajien ja liikkeeseenlaskijoiden lainoihin tai arvopapereihin, joihin se sijoittaa vähintään 5 prosenttia varoistaan,

c) 5 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä muihin vakuudettomiin lainoihin, josta 1 prosentti yhteen vakuudettomaan lainaan, lukuun ottamatta lainoja, jotka on myönnetty jäsenvaltioon sijoitautuneelle luottolaitokselle, vakuutusyritykselle, edellyttäen että se on direktiivin 73/239/ETY 8 artiklan mukaan sallittua, ja jäsenvaltioon sijoittautuneille sijoitusyrityksille. Rajoitukset voidaan vastaavasti korottaa 8 prosenttiin ja 2 prosenttiyksikköön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kussakin tapauksessa erikseen tekemällä päätöksellä.

d) 3 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä käteisvaroihin, ja

e) 10 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan bruttokokonaismäärästä osakkeisiin ja muihin osakkeisiin rinnastettaviin arvopapereihin sekä joukkovelkakirjoihin, joilla ei käydy kauppaa säännellyillä markkinoilla.

2. Tiettyyn varojen luokkaan tehtäviä sijoituksia koskevan rajoituksen puuttuminen 1 kohdassa ei kuitenkaan merkitse sitä, että tähän luokkaan kuuluvat varat hyväksytään rajoituksetta kattamaan vakuutusteknistä vastuuvelkaa. Kotijäsenvaltion on annettava tarkemmat määräykset, joissa vahvistetaan hyväksyttävät varojen käyttöä koskevat edellytykset. Kyseisiä määräyksiä laadittaessa ja sovellettaessa sen on erityisesti huolehdittava, että seuraavia periaatteita noudatetaan:

- i) vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavien varojen on oltava riittävän monipuolisia ja hajautettuja sen takamiseksi, ettei ole liiallista riippuvuutta tietyistä varojen luokasta, erityisesti sijoitusalaista tai sijoituksesta,
- ii) sijoitukset varoihin, joiden riski on suuri joko varojen luonteen tai liikkeeseenlaskijan aseman vuoksi, on rajoitettava turvalliseen tasoon,
- iii) tietyissä varojen luokkia koskevissa rajoituksissa on otettava huomioon, miten jälleenvakuutusta käsitellään vakuutusteknistä vastuuvelkaa laskettaessa,
- iv) kun kyse on sijoituksesta tytäryritykseen, joka hoitaa vakuutusyrityksen lukuun tämän kaikkia tai joitakin sijoituksia, kotijäsenvaltion on tämän artiklan sääntöjä ja periaatteita soveltaessaan otettava huomioon tytäryrityksen hallussa olevat liitännäisvarat; se voi soveltaa samaa käsittelyä muiden tytäryritysten varoihin,
- v) niiden vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavien varojen prosenttimäärä, jotka eivät ole rahaksi muutettavissa, on rajoitettava varovaiseen tasoon, ja
- vi) kun varoihin sisältyy lainoja tietyille luottolaitoksille tai tällaisten laitosten liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja, kotijäsenvaltio voi pannessaan tämän artiklan sääntöjä ja periaatteita täytäntöön ottaa huomioon näiden luottolaitosten hallussa olevat perusvarat. Tätä menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan sikäli kuin luottolaitoksen kotipaikka on jäsenvaltiossa, kun se on yksinomaan tämän jäsenvaltion ja/tai sen paikallisten viranomaisten omistama ja sen toimintaan perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen mukaan kuuluu lainojen välittäminen valtiolle tai paikallisille julkisyhteisöille tai näiden takaamien

lainojen välittämisestä taikka lainojen välittämisestä valtioon tai paikallisiin julkisyhteisöihin läheisessä yhteydessä oleville toimielimille.

3. Hyväksyttävien varojen käyttöedellytyksiä koskevissa tarkemmissa säännöksissä jäsenvaltion on käsiteltävä rajoitetummin:

- lainoja, joiden vakuutena ei ole pankkitakausta, vakuutusyrityksen antamaa takausta, kiinnitystä tai muuta vakuutta, kuin lainoja, joilla on tällainen vakuus,
- arvopapereiden yhteissijoitusyrityksiä, joiden toiminta ei ole yhteensovitettu direktiivin 85/611/ETY (1) mukaisesti, ja muita sijoitusrahastoja kuin yhteissijoitusyritykset, joiden toiminta on yhteensovitettu kyseisen direktiivin mukaisesti,
- arvopapereita, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, kuin niitä, joilla käydään siellä kauppaa,
- arvopapereita, joukkovelkakirjoja ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä, jotka eivät ole direktiivissä 89/647/ETY (2) määriteltyyn A alueeseen kuuluvien valtioiden, alueellisten tai paikallisten julkisyhteisöjen tai yritysten liikkeeseen laskemia tai joiden liikkeeseenlaskijat ovat sellaisia kansainvälisiä järjestöjä, joiden jäsenenä ei ole yksikään yhteisön jäsenvaltio, kuin tällaisten ominaispiirteiden omaavien liikkeeseen laskijoiden samoja rahoitusvälineitä.

4. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun rajan 40 prosenttiin tiettyjen joukkovelkakirjojen osalta, joiden liikkeeseen laskija on luottolaitos, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa ja joka on lain mukaan erityisen näiden joukkovelkakirjojen haltijoita suojaavan julkisen valvonnan alainen. Erityisesti näiden joukkovelkakirjojen liikkeeseen laskemisesta saadut määrät on lain mukaisesti sijoitettava varoihin, jotka joukkovelkakirjojen koko voimassaoloajan riittävät kattamaan niistä johtuvat sitoumukset ja jotka liikkeeseen laskijan maksukyvyttömyyden vuoksi käytetään etuoikeudella lainan pääoman takaisinmaksamiseen ja kertyneiden korkojen maksamiseen.

5. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia vakuutusyrityksiä sijoittamaan tiettyihin varojen luokkiin.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kotijäsenvaltio voi vakuutusyrityksen pyynnöstä poikkeuksellisesti myöntää määräajaksi poikkeuksia 1 kohdan a—e alakohdissa annettuihin säännöksiin, jollei 20 artiklasta muuta johdu.

(1) Arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/611/ETY (EYVL N:o L 375, 31.12.1985, s. 3), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/220/ETY (EYVL N:o L 100, 19.4.1988, s. 31)

(2) Luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta 18 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/647/ETY (EYVL N:o L 386, 30.12.1989, s. 14)

23 artikla

1. Kun vakuutus sopimukseen perustuvat etuudet ovat välittömästi yhteydessä yhteissijoitusyrityksessä olevien osuuksien arvoon tai varoihin, jotka kuuluvat vakuutusyrityksen sisäiseen rahastoon ja jotka yleensä on jaettu osuuksiin, etuuksia vastaava vakuutustekninen vastuuvélka on katettava mahdollisimman tarkasti kyseisillä osuuksilla tai, jos osuuksia ei ole määritetty, kyseisillä varoilla.

2. Kun vakuutus sopimukseen perustuvat etuudet liittyvät välittömästi osakeindeksiin tai johonkin muuhun kuin 1 kohdassa tarkoitettuun vertailuarvoon, etuuksia koskeva vakuutustekninen vastuuvélka on katettava mahdollisimman tarkasti osuuksilla, jotka joko edustavat vertailuarvoa tai, kun osuuksia ei ole määritetty niillä takauksen ja rahaksi muutettavilla varoilla, jotka vastaavat mahdollisimman tarkasti niitä varoja, joihin kyseinen vertailuarvo perustuu.

3. Niihin sitoumuksia kattaviin varoihin, jotka liittyvät välittömästi 1 ja 2 kohdissa tarkoitettuihin etuuksiin, ei sovelleta 20 ja 22 artiklaa. Viittaukset 22 artiklassa tarkoitettuun vakuutustekniseen vastuuvélkaan koskevat, tämän laatuista sitoumuksia koskevaa vastuuvélkaa lukuun ottamatta, vakuutusteknistä vastuuvélkaa.

4. Kun 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut etuudet sisältävät sijoitustakuun tai muun taatun etuuden, vastaavan vakuutusteknisen vastuuvélan lisäyksen osalta on noudatettava 20, 21 ja 22 artiklan sääöksiä.

24 artikla

1. Direktiivin 79/267/ETY 17 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on noudatettava tämän direktiivin liitteessä I olevia vastaavuussääntöjä.

2. Tämä artikla ei koske tämän direktiivin 23 artiklassa tarkoitettuja sitoumuksia.

25 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 18 artiklan 1 alakohta seuraavasti:

”1. yrityksen varat, joista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat velat sekä aineettomat erät. Erityisesti on otettava lukuun:

- maksettu osakepääoma tai keskinäisen yhtiön tai yrityksen osalta takuupääoma lisätyn osakastileillä, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että näiltä tileiltä voidaan suorittaa maksuja jäsenille vain, jos se ei aiheuta solvenssimarginaalin pienenemistä alle vaaditun tason, tai yrityksen tultua puretuksi, jos kaikki yrityksen muut velat on maksettu,

- b) perustamiskirjassa ja yhtiöjärjestyksessä on määrättävä, että kaikista maksuista, jotka suoritetaan muutoin kuin yksittäisen osakkuuden päättymisen vuoksi, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta aikaisemmin ja että nämä voivat tämän määräajan aikana kieltää maksun, ja
 - c) perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen asiaa koskevia määräyksiä voidaan muuttaa vasta, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta, jollei a ja b alakohdassa esitetyistä edellytyksistä muuta johdu,
- puolet maksamattomasta osakepääomasta tai takuupääomasta heti kun 25 prosenttia tästä pääomasta on maksettu,
 - rahastot ja varaukset (sidotut ja vapaat), jotka eivät vastaa tiettyjä sitoumuksia,
 - kaikki siirtyvät voittovarot,
 - kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat voidaan sisällyttää ainoastaan enintään 50 prosenttiin solvenssimarginaalista, josta määrästä enintään 25 prosenttia saa olla määräaikaista etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja tai määräaikaista kumulatiivisia etuoikeutettuja osakkeita, jos seuraavat vähimmäisvaatimukset täyttyvät:
- a) sen varalta, että vakuutusyritys joutuu konkurssiin tai purkautuu, on oltava sitovat sopimukset, joiden perusteella etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla tai etuoikeutetuilla osakkeilla on kaikkien muiden velkojien saatavia huonompi etuoikeus ja niitä ei makseta takaisin ennen kuin kaikki muut kyseisenä ajankohtana voimassa olevat velat on maksettu.
- Etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevan lainan on täytettävä myös seuraavat edellytykset:
- b) vain tosiasiallisesti maksetut varat otetaan huomioon,
 - c) määräaikaisten lainojen alkuperäisen erääntymisaajan on oltava vähintään viisi vuotta. Vakuutusyrityksen on viimeistään vuotta ennen erääntymisaikaa esitettävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttäväksi suunnitelma siitä, miten solvenssimarginaali aiotaan pitää vaaditulla tasolla tai saattaa sille tasolle erääntymispäivänä, jollei lainan osuutta solvenssimarginaalista vähennetä asteittain vähintään viiden erääntymispäivää edeltävän vuoden kuluessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan näiden varojen takaisinmaksun ennakkoon edellyttäen, että liikkeeseen laskeva vakuutusyritys

pyytää sitä ja sen solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi,

- d) lainat, joiden erääntymisaikaa ei ole määrätty, voidaan maksaa takaisin vain noudattaen viiden vuoden irtisanomisaikaa, jollei niitä enää pidetä solvenssimarginaalin osana tai jollei takaisinmaksu edellytä toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa virallista suostumusta. Jälkimmäisessä tapauksessa vakuutusyrityksen on ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuusi kuukautta ennen aiottua takaisinmaksupäivää sekä esitettävä tosiasiallinen ja vaadittu solvenssimarginaali ennen kyseistä takaisinmaksua ja sen jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset antavat luvan takaisinmaksuun ainoastaan, jos vakuutusyrityksen solvenssimarginaali ei laske vaadittua tasoa alemmaksi,
 - e) lainasopimus ei saa sisältää määräystä, jonka mukaan tietyissä muissa oloissa kuin vakuutusyritystä purettaessa velka on maksettava takaisin ennen sovittua erääntymispäivää,
 - f) lainasopimusta voidaan muuttaa ainoastaan, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne vastusta muutosta,
- arvopaperit, joiden kestoa ei ole määritetty, ja muut rahoitusvälineet, jotka täyttävät seuraavat edellytykset mukaan lukien muut kuin edellä olevassa luetelmakohdassa mainitut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet, enintään 50 prosenttiin asti solvenssimarginaalista näiden arvopaperien ja edellä olevassa luetelmakohdassa mainittujen etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevan lainojen kokonaismäärästä,
 - a) niitä ei voi maksaa takaisin haltijan aloitteesta eikä ilman toimivaltaisten viranomaisten ennalta antamaa suostumusta,
 - b) liikkeeseen laskemista koskevan sopimuksen on annettava vakuutusyritykselle mahdollisuus lykätä lainan koron maksamista,
 - c) lainanantajan saatavilla vakuutusyritykseltä on oltava muita velkoja kuin toisia pääomallainan haltijoita huonompi etuoikeus,
 - d) arvopapereiden liikkeeseen laskemista koskeissa asiakirjoissa on määrättävä, että velkaa ja maksamattomia korkoja voidaan käyttää tappioiden kattamiseen siten, että turvataan vakuutusyrityksen liiketoiminnan jatkuminen,
 - e) ainoastaan tosiasiallisesti maksetut määrät otetaan huomioon.”

26 artikla

Komissio antaa vakuutuskomitealle kertomuksen solvenssimarginaalia koskevan myöhemmän yhteensovittamisen tarpeesta viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

27 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 21 artikla seuraavasti:

"21 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa antaa säännöksiä niiden varojen valinnasta, jotka ylittävät 17 artiklassa tarkoitettua vakuutusteknistä vastuuvulkaa kattavat varat.
2. Ellei 17 artiklan 3 kohdasta, 24 artiklan 1, 2, 3 ja 5 alakohdasta ja 26 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa toimiluvan saaneiden vakuutusyritysten oikeutta vapaasti hallita irtainta ja kiinteää omaisuuttaan.
3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on oikeus kyseisten yritysten omistajina, jäseninä tai osakkaina toteuttaa toimenpiteitä vakuutettujen etujen turvaamiseksi."

*3 luku**28 artikla*

Sitomusjäsenvaltio ei saa estää vakuutuksenottajaa tekemästä sopimusta direktiivin 73/267/ETY 6 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen kanssa, sikäli kuin tämä ei ole ristiriidassa sitomusjäsenvaltiossa voimassa olevan yleistä etua koskevan lainsäädännön kanssa.

29, artikla

Jäsenvaltiot eivät saa antaa säännöksiä, joissa vaaditaan niiden vakuutusopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, maksuperusteiden, vakuutusmaksujen ja vakuutusteknisen vastuuvulvan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden sekä lomakkeiden ja muiden painettujen asiakirjojen ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä tiedoksi antamista, joita vakuutusyritys aikoo käyttää vakuutuksenottajien kanssa asioidessaan.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään ja ainoastaan vakuutusopimuksia koskevien kansallisten säännöksiä noudattamisen valvomiseksi, kotijäsenvaltio saa vaatia ainoastaan vakuutusteknisen vastuuvulvan laskemisessa käytettyjen teknisten perusteiden järjestelmällistä ilmoittamista edellyttäen, että se ei ole ennakkosedellytys yrityksen liiketoiminnan harjoittamiselle.

Komissio antaa neuvostolle kertomuksen näiden säännösten soveltamisesta viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

30 artikla

1. Poistetaan direktiivin 90/619/ETY 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta sanat "jossakin III osastossa tarkoitetuista tapauksista."

2. Korvataan direktiivin 90/619/ETY 15 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltiot eivät voi soveltaa 1 kohtaa sopimukseen, jotka on tehty enintään kuudeksi kuukaudeksi, eikä silloin, kun vakuutuksenottaja ei asemansa tai niiden olosuhteiden vuoksi, joissa sopimus on tehty, tarvitse tätä erityistä suojaa. Jäsenvaltioiden on lainsäädännössään ilmoitettava tapaukset, joissa 1 kohtaa ei sovelleta."

31 artikla

1. Ennen vakuutusopimuksen tekemistä vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutuksenottajalle vähintään ne tiedot, jotka ovat liitteessä II olevassa A kohdassa.
2. Koko vakuutusopimuksen voimassaoloajan vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutuksenottajalle kaikista muutoksista niihin tietoihin, jotka ovat liitteessä II olevassa B kohdassa.
3. Sitomusjäsenvaltio voi vaatia, että vakuutusyritykset antavat lisätietoja liitteessä II oleviin tietoihin, ainoastaan jos nämä tiedot ovat tarpeellisia vakuutuksenottajalle sitoumuksen olennaisten seikkojen ymmärtämiseen.
4. Sitomusjäsenvaltio antaa tämän artiklan ja liitteen II täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset määräykset.

IV OSASTO

SIJOITTAUTUMISVAPAUTTA JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUTTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

32 artikla

Korvataan direktiivin 79/267/ETY 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

1. Vakuutusyrityksen, joka aikoo perustaa sivukonttorin toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusyritys, joka aikoo perustaa sivukonttorin toiseen jäsenvaltioon, esittää seuraavat tiedot antaessaan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen:
 - a) jäsenvaltio, jonka alueelle se aikoo perustaa sivukonttorin,
 - b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään erityisesti, millaista liiketoimintaa aiotaan harjoittaa ja miten sivukonttorin hallinto on järjestetty,
 - c) siinä jäsenvaltiossa, jossa sivukonttori sijaitsee, oleva osoite, josta voidaan saada asiakirjoja ja johon niitä voidaan lähettää edellyttäen, että tämä osoite on sama kuin se osoite, johon kaikki valtuutetulle asiamiehelle annettavat tiedot lähetetään, ja

d) sivukonttorin valtuutetun asiamiehen nimi, jolla on oltava riittävä toimivalta tehdä yritystä koskevia sitoumuksia kolmansien henkilöiden kanssa ja edustaa sitä sen jäsenvaltion viranomaisissa ja tuomioistuimissa, jossa sivukonttori sijaitsee. Kun on kyse Lloyd's -nimisestä vakuutuksenantajien yhteenliittymästä, vakuutussitoumuksista siinä jäsenvaltiossa, jossa sivukonttori sijaitsee, mahdollisesti aiheutuvassa oikeusriidassa vakuutettuja ei saa kohdella huonommin, kuin jos kanne olisi nostettu tavanomaista yritystä vastaan. Valtuutetulla asiamiehellä on tämän vuoksi oltava riittävä toimivalta siihen, että häntä vastaan voidaan nostaa kanne ja että hän voi toimia asianomaisissa Lloyd's -nimisen yhteenliittymän vakuutuksenantajia sitovasti.

3. Jollei kotivaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole kyseinen suunnitelma huomioon ottaen aihetta epäillä hallintorakenteen sopivuutta tai vakuutusyrityksen taloudellista tilaa taikka hallituksen jäsenen, johtajien tai valtuutetun asiamiehen hyvämaineisuutta ja ammattipätevyyttä tai -kokemusta, niiden on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on saatu, välitettävä kaikki nämä tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa sivukonttori sijaitsee, sekä ilmoitettava asiasta kyseiselle yritykselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös todistettava, että vakuutusyrityksellä on 19 ja 20 artiklan mukaisesti laskettu vähimmäissolvenssimarginaali.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kieltäytyessä antamasta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa sivukonttori sijaitsee, niiden on esitettävä kyseiselle yritykselle kieltäytymisensä syyt kolmen kuukauden kuluessa kaikkien kyseisten tietojen vastaanottamisesta. Tämä kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen voidaan saattaa kotivaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Ennen kuin vakuutusyrityksen sivukonttori aloittaa toimintansa, sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa sivukonttori sijaitsee, on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on saatu, ilmoitettava tarvittaessa kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle edellytykset, joita yleisen edun vuoksi on noudatettava harjoitettaessa liiketoimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa sivukonttori sijaitsee.

5. Sivukonttori voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa, kun sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa sivukonttori sijaitsee, on saatu ilmoitus tai jos tällaista ilmoitusta ei ole saatu, kun 4 kohdassa säädetty määräaika on päättynyt.

6. Edellä olevan 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti annettujen tietojen muuttuessa vakuutusyrityksen on ilmoitettava tästä muutoksesta kotijäsenvaltion ja sen jäsenvaltion, jossa sivukonttori sijaitsee, toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotijäsenvaltion

toimivaltaiset viranomaiset ja sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa sivukonttori sijaitsee, voivat täyttää 3 ja 4 kohdan mukaiset tehtävänsä."

33 artikla

Kumotaan direktiivin 79/267/ETY 11 artikla.

34 artikla

Korvataan direktiivin 90/619/ETY 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Yrityksen, joka aikoo ensimmäisen kerran harjoittaa liiketoimiaan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta ennalta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja esitettävä niiden sitoumusten laatu, joita se aikoo kattaa."

35 artikla

Korvataan direktiivin 90/619/ETY 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa 11 artiklassa säädetystä ilmoituksesta annettava tiedoksi jäsenvaltiolle tai jäsenvaltioille, jonka tai joiden alueella yritys aikoo harjoittaa liiketoimia palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella:

- a) todistus siitä, että yrityksellä on direktiivin 79/267/ETY 19 ja 20 artiklan mukaisesti laskettu vähimmäissolvenssimarginaali;
- b) vakuutusluokat, joiden mukaista liiketoimintaa yrityksellä on toimivalta harjoittaa;
- c) niiden sitoumusten laatu, joita yritys aikoo kattaa siinä jäsenvaltiossa, jossa palveluja tarjotaan.

Samalla niiden on ilmoitettava asiasta kyseiselle yritykselle.

2. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät määräajassa toimita 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, niiden on samassa määräajassa ilmoitettava kyseiselle yritykselle kieltäytymisensä syyt. Kieltäytyminen voidaan saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

3. Yritys voi aloittaa liiketoimintansa sinä päivänä, jona se on todistettavasti saanut tiedon 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä ilmoituksesta."

36 artikla

Korvataan direktiivin 90/619/ETY 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

Kaikkiin muutoksiin, jotka yritys aikoo tehdä 11 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 11 ja 14 artiklassa säädettyä menettelyä."

37 artikla

Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 10, 12, 13, 16, 22 ja 24 artikla.

38 artikla

Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa sivukonttori sijaitsee tai jossa palveluja tarjotaan, voivat vaatia, että tämän jäsenvaltion alueella toimivien vakuutusyri-
tysten liiketoimintaa koskevat tiedot, jotka niillä on oikeus saada tämän direktiivin mukaisesti, toimitetaan niille kyseisen valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

39 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 19 artikla.

2. Jäsenvaltio, jossa sivukonttori sijaitsee tai jossa palveluja tarjotaan, ei saa antaa säännöksiä, joissa vaaditaan niiden vakuutusopimusten yleisten ja erityisten vakuutusehtojen, maksuperusteiden sekä lomakkeiden ja muiden painotuotteiden ennalta hyväksymistä tai järjestelmällistä tiedoksi antamista, joita yritys aikoo käyttää vakuutuksenottajien kanssa asioidessaan. Vakuutusopimuksia koskevan kansallisten säännösten noudattamisen valvomiseksi se voi ainoastaan vaatia, että kukin yritys, joka aikoo harjoittaa vakuutustoimintaa sen alueella sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, ilmoittaa tavalla, joka ei ole järjestelmällinen niistä vakuutusehdoista ja muista asiakirjoista, joita se aikoo käyttää, ilman että tämä vaatimus on yrityksen liiketoiminnan harjoittamisen ennakoedellytys.

40 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 20 artikla.

2. Yrityksen, joka harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on annettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa sivukonttori sijaitsee tai jossa palveluja tarjotaan, kaikki asiakirjat, joita siltä pyydetään tämän artiklan soveltamiseksi jos tällaista velvoitetta sovelletaan myös yrityksiin, joiden kotipaikka on näissä jäsenvaltioissa.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että yritys, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka harjoittaa sen alueella liiketoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, ei noudata tässä valtiossa siihen sovellettavia säännöksiä, niiden on vaadittava kyseistä yritystä lopettamaan säännösten vastainen toiminta.

4. Jos kyseinen yritys ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Viranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti kaikki aiheelliset toimenpiteet

sen varmistamiseksi, että kyseinen yritys lopettaa säännösten vastaisen toiminnan. Näiden toimenpiteiden laadusta on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Jos yritys edelleenkin rikkoo kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä huolimatta kotijäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä tai siksi, että toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei ole tässä valtiossa toteutettu, tämä voi, ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet estääkseen säännösten vastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä ja, jos se on ehdottoman tarpeellista, estää yritystä tekemästä uusia vakuutusopimuksia sen alueella. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tällaiset toimenpiteet voidaan niiden alueella saattaa vakuutusyrityksille tiedoksi.

6. Mitä 3, 4 ja 5 kohdassa säädetään ei koske kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaa toteuttaa kiireellisessä tapauksessa aiheellisia toimenpiteitä säännösten vastaisen toiminnan estämiseksi alueellaan. Tähän sisältyy mahdollisuus estää vakuutusyrityksiä jatkamasta uusien vakuutusopimusten tekemistä niiden alueella.

7. Mitä 3, 4 ja 5 kohdassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta määrätä seuraamuksia alueellaan tapahtuneesta säännösten vastaisesta toiminnasta.

8. Jos yrityksellä, joka on toiminut säännösten vastaisesti, on toimipaikka tai omaisuutta kyseisessä jäsenvaltiossa, tämän valtion toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti soveltaa kyseisten rikkomusten varalta säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia tämän toimipaikan tai omaisuuden osalta.

9. Toimenpide, joka on toteutettu 4—8 kohdan mukaisesti ja joka sisältää seuraamuksia tai rajoituksia vakuutusliikkeen harjoittamiselle, on perusteltava asianmukaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle yritykselle.

10. Joka toinen vuosi komissio antaa vakuutuskomitealle kertomuksen, jossa on kunkin jäsenvaltion osalta niiden tapausten määrä ja laatu, joissa on tehty kielteinen päätös direktiivin 79/267/ETY 10 artiklan tai direktiivin 90/619/ETY 14 artiklan mukaisesti, sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina tällä direktiivillä, taikka joissa on toteutettu toimenpiteet tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa antamalla tälle kyseisen kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.

41 artikla

Tämä direktiivi ei estä niitä vakuutusyrityksiä, joilla on kotipaikka jäsenvaltioissa, mainostamasta palvelujaan kaikin mahdollisin viestinnän keinoin siinä jäsenvaltiossa, jossa sivukonttori sijaitsee tai palveluja tarjotaan, sikäli, kuin nämä noudattavat mahdollisia tämän mainonnan muotoa ja sisältöä koskevia yleisen edun vuoksi annettuja säännöksiä.

42 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 21 artikla.
2. Jos vakuutusyrittäjä puretaan, sivukonttorin välityksellä tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tehdyistä vakuutus sopimuksista johtuvat velvoitteet on täytettävä samalla tavalla kuin tämän yrityksen muista vakuutus sopimuksista johtuvat sitoumukset vakuutettujen ja edunsaajien kansalaisuudesta riippumatta.

43 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 23 artikla.
2. Jokaisen vakuutusyrittäjän on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle erikseen sijoitautumisvapauden perusteella ja erikseen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toteutettujen tapahtumien osalta vakuutusmaksujen, korvausten ja palkkioiden määrä jälleenvakuutusta vähentämättä jäsenvaltioittain ja kunkin vakuutusluokan I—IX osalta kuten direktiivissä 79/267/ETY on määritetty.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kyseiset tiedot kohtuullisessa ajassa ja yhtenä kokonaisuutena jokaisen niitä pyytävän asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

44 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 25 artikla.
2. Jokaiseen vakuutus sopimukseen sovelletaan yksinomaan direktiivin 90/619/ETY 2 artiklan e alakohdan mukaisia sitoumusjäsenvaltion vakuutusmaksuihin kohdistuvia välillisiä veroja ja veronluonteisia lisämaksuja, sekä Espanjan osalta lakisääteisiä lisämaksuja espanjalaiselle "Consortio de Compensación de Seguros" -nimiselle toimielimelle käytettäväksi sen tehtävissä korvata tässä jäsenvaltiossa sattuvista poikkeuksellisista tapahtumista aiheutuvien tappioiden korvaamista koskevassa tehtävässä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta myöhempiä yhteensovittamista.

Direktiivin 90/619/ETY 4 artiklan nojalla sopimukseen sovellettava laki ei vaikuta sovellettavaan verotusjärjestelmään.

Jokaisen jäsenvaltion on sovellettava alueellaan riskejä kattaviin yrityksiin kansallisia säännöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvata ensimmäisen alakohdan nojalla maksettavien välillisten verojen ja veronluonteisten maksujen periminen, jollei myöhemmästä yhteensovittamisesta muuta johdu.

V OSASTO

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET*45 artikla*

Jäsenvaltiot voivat myöntää niille vakuutusyrittäjille, joiden kotipaikka on niiden alueella ja joiden vakuutus-

teknisen vastuuvelan katteena olevien maa-alueiden ja rakennusten määrä ylittää tätä direktiiviä tiedoksi annettaessa 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua prosenttimäärän, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998 päättyvän määräajan edellä mainittujen säädösten noudattamiseksi.

46 artikla

1. Kumotaan direktiivin 90/619/ETY 26 artikla.
2. Espanja ja Portugali voivat 31 päivään joulukuuta 1995 asti sekä Kreikka 31 päivään joulukuuta 1998 asti noudattaa seuraavia siirtymäkauden järjestelyjä niiden sopimusten osalta, joissa yksi näistä jäsenvaltioista on sitoumusjäsenvaltio:
 - a) direktiivin 79/267/ETY 8 artiklan 3 kohdasta ja tämän direktiivin 29 ja 39 artiklasta poiketen kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että yleisistä ja erityisistä vakuutusehdoista ilmoitetaan ennen niiden käyttöönottoa;
 - b) tässä artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan suuruus määritetään kyseisen jäsenvaltion valvonnassa sen vahvistamien sääntöjen mukaisesti tai niiden puuttuessa tämän direktiivin mukaisesti sen alueella noudatettujen menettelyjen mukaisesti. Tämän vakuutusteknisen vastuuvelan kattaminen samansuuruisilla ja toisiaan vastaavilla varoilla sekä näiden varojen sijainti on tämän jäsenvaltion valvonnassa tämän direktiivin mukaisesti annettujen säännösten ja noudatettua käytännön mukaisesti.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET*47 artikla*

Seuraavat direktiiviin 79/267/ETY ja 90/619/ETY sekä tähän direktiiviin tehtävät tekniset mukautukset annetaan direktiivissä 91/675/ETY säädetyllä menettelyllä mukaisesti:

- direktiivin 79/267/ETY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen yhtiömuotojen lisääminen,
- direktiivin 79/267/ETY liitteessä tarkoitettua luettelon muutokset; tämän luettelon sanaston mukauttaminen vakuutusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi,
- direktiivin 79/267/ETY 18 artiklassa lueteltujen solvenssimarginaalin muodostavien erien täsmentäminen uusien rahoitusvälineiden luomisen huomioon ottamiseksi,
- direktiivin 79/267/ETY 20 artiklan 2 kohdassa säädetyllä takuurahaston vähimmäismäärän muuttaminen talouden ja rahoitusta koskevan kehityksen huomioon ottamiseksi,

- tämän direktiivin 21 artiklassa säädetty muutos uusien rahoitusvälineiden luomisen huomioon ottamiseksi, vakuutusteknistä vastuuvulkaa kattavia varoja koskeva luettelo sekä 22 artiklassa annetut sijoitusten hajauttamista koskevat määräykset,
- tämän direktiivin liitteessä I olevien vastaavuussääntöjen lieventämisen muutokset uusilta valuuttariskeiltä suojautumista koskevien rahoitusvälineiden kehityksen tai talous- ja rahaliittoa koskevan kehityksen huomioon ottamiseksi,
- määritelmien täsmentäminen direktiivin 79/267/ETY ja 90/619/ETY sekä tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen turvaamiseksi koko yhteisössä, ja
- tarpeelliset tekniset mukautukset enimmäiskorkojen vahvistamista koskeviin määräyksiin direktiivin 79/267/ETY 17 artiklan soveltamiseksi, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna tällä direktiivillä, erityisesti talous- ja rahaliiton kehityksen huomioon ottamiseksi.

48 artikla

1. Sivukonttoreiden, jotka ovat aloittaneet liiketoimintansa sijoittautumisjäsenvaltion säännösten mukaisesti ennen tämän direktiivin soveltamista koskevien säännösten voimaantuloa, katsotaan toimineen direktiivin 79/267/ETY 10 artiklan 1—5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Niitä koskevat kyseisestä voimaantulopäivästä direktiivin 79/267/ETY 17, 23, 24 ja 26 artiklan sekä tämän direktiivin 40 artiklan säännökset.

2. Direktiivin 90/619/ETY 11 ja 14 artiklat eivät rajoita palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella liiketoimintaa harjoittavien vakuutusyriyten niitä oikeuksia, jotka ne ovat saaneet ennen tämän direktiivin soveltamista koskevien säännösten voimaantuloa.

49 artikla

Lisätään 31 a artikla direktiiviin 79/267/ETY seuraavasti:

"31 a artikla

1. Kansallisen lainsäädännön mukaisin edellytyksin kunkin jäsenvaltion on sallittava, että niiden alueelle perustetut ja tässä osastossa tarkoitetut asioimistot ja sivukonttorit siirtävät kokonaan tai osittain sopimuksia koskevan vakuutuskantansa samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle vastaanottavalle yritykselle, jos tämän jäsenvaltion tai tarvittaessa 30 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset todistavat, että vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen tarpeellinen solvenssimarginaali.

2. Kansallisen lainsäädännön mukaisin edellytyksin kunkin jäsenvaltion on sallittava, että sen alueella perustetut ja tässä osastossa tarkoitetut asioimistot ja sivukonttorit siirtävät kokonaan tai osittain vakuutuskantansa vakuutusyriykselle, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, jos tämän jäsenvaltion toimival-

taiset viranomaiset todistavat, että vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen riittävä solvenssimarginaali.

3. Jos jäsenvaltio sallii, että sen alueelle perustetut ja tässä osastossa tarkoitetut asioimistot tai sivukonttorit kansallisen lainsäädännön mukaisin edellytyksin siirtävät kokonaan tai osittain vakuutuskantansa tässä osastossa tarkoitetuille ja toisen jäsenvaltion alueelle perustetuille asioimistolle tai sivukonttorille, sen on huolehdittava, että vastaanottavan yrityksen tai tarvittaessa 30 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset todistavat, että vastaanottavalla yrityksellä on kannanluovutus huomioon ottaen tarpeellinen solvenssimarginaali ja että vastaanottavan yrityksen jäsenvaltion laki sallii tällaisen luovutuksen ja että tämä valtio hyväksyy luovutuksen.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen jäsenvaltion, jossa luovuttava asioimisto tai sivukonttori sijaitsee, on sallittava luovutus saatuaan siihen sitoumusjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksen, jollei tämä ole sama jäsenvaltio, jossa luovuttava asioimisto tai sivukonttori sijaitsee.

5. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita on asiassa kuultu, on annettava tiedoksi lausuntonsa tai suostumuksensa luovuttavan vakuutusyriyksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä; jos ne viranomaiset, joita on asiassa kuultu, eivät ole antaneet vastausta määräajassa, vastauksen puuttumista pidetään myönteistä lausuntoa tai hiljaista suostumusta vastaavana.

6. Tämän artiklan mukaisesti hyväksytty luovutus julkistetaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti sitoumusjäsenvaltiossa. Tämä luovutus on välittömästi voimassa vakuutuksenottajiin, vakuutettuihin ja kaikkiin muihin henkilöihin nähden, joilla on luovutetuista sopimuksista johtuvia oikeuksia tai velvoitteita.

Tämä säännös ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta antaa vakuutuksenottajille mahdollisuus irtisanoa sopimus tietyssä määräajassa luovutuksesta."

50 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamiseksi tehty vakuutusyriyistä koskevat päätökset voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

51 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993 ja saatettava ne voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1994. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

52 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 1992.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ne kansalliset säädökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. NEEDHAM

LIITE I

VASTAAVUUSSÄÄNNÖT

Valuutta, jossa vakuutuksenantajan sitoumukset vaaditaan maksettavaksi, on määritelty seuraavien määräysten mukaisesti.

1. Kun sopimuksen antama vakuutusturva on ilmoitettu tietyssä valuutassa, katsotaan, että vakuutuksenantajan sitoumukset on maksettava tässä valuutassa.
2. Jäsenvaltiot voivat antaa vakuutusyrityksille luvan jättää kattamatta vakuutusteknisen vastuuvélkansa, erityisesti vakuutusmaksuvastuut toisiaan vastaavilla varoilla, jos ne johtuvat edellä mainittujen yksityiskohtaisten määräysten soveltamisesta, jonka vakuutusyrityksellä on oltava hallussaan vastaavuusperiaatetta noudattaakseen ja pitämään hallussaan yhdessä valuutassa olevia varojen eriä, joiden määrä saa olla enintään 7 prosenttia muissa valuutoissa olevista varojen eristä.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, etteivät vaadi vakuutusyrityksiä soveltamaan vastaavuusperiaatetta, kun sitoumukset vaaditaan maksettavan muussa kuin yhteisön jäsenvaltion valuutassa, jos tässä valuutassa olevat sijoitukset ovat säänneltyjä tai jos valuutan on noudatettava siirtorajoituksia tai jos se ei muiden vastaavien syiden vuoksi sovi vakuutusteknisen vastuuvélan kattamiseen.
4. Vakuutusyrityksillä on oikeus kattaa toisiaan vastaavilla varoilla ainoastaan määrällä, joka on enintään 20 prosenttia niiden sitoumuksista tietyssä valuutassa.
Eri valuutoissa olevien varojen kokonaismäärän on kuitenkin oltava vähintään yhtä suuri kuin kaikissa valuutoissa olevien sitoumusten yhteismäärä.
5. Jäsenvaltio voi määrätä, että kun sitoumukset on edellä olevien yksityiskohtaisten määräysten nojalla katettava jonkin jäsenvaltion valuutassa ilmaistuina varoin, tämä vaatimus on katsottava täytetyksi myös, kun varat on ilmaistu ecuina.

LIITE II

VAKUUTUKSENOTTAJILLE ANNETTAVAT TIEDOT

Seuraavat tiedot, jotka on annettava tiedoksi vakuutuksenottajalle joko (A) ennen sopimuksen tekemistä tai (B) sopimuksen voimassaoloaikana, on ilmoitettava selkeästi ja täsmällisesti kirjallisina ja niiden on oltava annettu sitoumusjäsenvaltion virallisella kielellä.

Nämä tiedot voidaan kuitenkin antaa muulla kielellä, jos vakuutuksenottaja pyytää sitä ja jäsenvaltion laki sallii sen tai jos vakuutuksenottaja voi vapaasti valita sopimukseen sovellettavan lain.

A. Ennen sopimuksen tekemistä

Vakuutusyrittästä koskevat tiedot	Sitoumusta koskevat tiedot
a. 1. Yrityksen nimi tai toiminimi, oikeudellinen muoto a. 2. Se jäsenvaltio, jossa yhtiön kotipaikka ja tarvittaessa, jossa sen asioimisto tai sivukonttori sijaitsee a. 3. Kotipaikan osoite ja tarvittaessa sen asioimiston tai sivukonttorin osoite, jonka kanssa sopimus on tehty	a. 4. Kunkin edun ja vaihtoehdon määrittely a. 5. Sopimuksen voimassaoloaikaa. 6. Sopimuksen irtisanomista koskevat yksityiskohtaiset säännöt a. 7. Vakuutusmaksujen maksamista ja maksukautta koskevat yksityiskohtaiset säännöt a. 8. Lisäetujen laskemis- ja jakamisperusteet a. 9. Merkintä takaisinostoarvosta ja vapaakirjarvoista sekä siihen liittyvien takuiden luonteesta a. 10. Tiedot kuhunkin takuuseen liittyvistä vakuutusmaksuista, kun on kyse joko pää- tai lisätakuista, silloin kun tällaiset tiedot katsotaan aiheellisiksi a. 11. Niiden osuuksien määrittely (laskentayksiköissä), joihin edut on sidottu, sellaisten sopimusten osalta, joiden pääoma on vaihtuva a. 12. Sijoitussidonnaisista vakuutuksista niiden perustana olevien varojen luonne a. 13. Tiedot vakuutuksen perustamiseen käytettävissä olevasta ajasta ja peruuttamisoikeuden käyttämisestä a. 14. Yleiset tiedot kyseisen vakuutusmuodon verokohtelusta a. 15. Määräykset, jotka koskevat vakuutuksenottajien, vakuutettujen tai edunsaajien esittämien sopimusta koskevien valitusten käsittelemistä, mukaan lukien tarvittaessa ilmoitus valituslautakunnasta, jonka tehtävänä on tutkia valitukset, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi a. 16. Sopimukseen sovellettava laki, kun osapuolet eivät voi valita sitä vapaasti tai, maininta siitä, että osapuolet voivat vapaasti valita sovellettavan lain, ja tässä tapauksessa tiedot siitä laista, jota vakuutuksenantaja ehdottaa valittavaksi

B. Sopimuksen voimassaoloaikana

Yleisten ja erityisten vakuutusehtojen lisäksi vakuutuksenottajalle on annettava tiedoksi koko sopimusajan seuraavat tiedot:

Tiedot vakuutusyrityksestä	Tiedot sitoumuksesta
b. 1. Yrityksen nimen, toiminimen, oikeudellisen muodon tai sen kotipaikan muutokset ja tarvittaessa sen asioimiston tai sivukonttorin osoitteen muutokset, jonka kanssa sopimus on tehty	b. 2. Kaikki A osan a.4.—a.12. kohtia koskevat tiedot vakuutusehtojen muuttuessa tai sopimukseen sovellettavan lainsäädännön muuttuessa b. 3. Vuosittain tiedot lisäeduista